

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۷۶۹۴

دوم
وستان تحت شصت و نه در اول سردار امام
با اول سرتوتقنی که چندی خوب جوان

۱۷۶۹۴
۲۰۸۸۵۹

از باران و زرد جان محترم اول محرم انبیا ما

معرض میبایم انبیا حضرت محمد علی که پادشاهان
در در محرم بیست و یک است انبار دارم در سال
بول داده آب خرابه و در آنجا و اگر چه بسیار است
بسیار مع تابستان اغلب مردم عرض که از ناران
بزرگ حرارت است از آب سرد و در آنجا و در خط
که شروع کند میشود تا در در اولی است
است و مسافت که راه کجاست نذر و لذت از این
در معنی که از زرع بیشتر است اگر تمهید از این است
بسیار است

شماره قفسه ۱۷۶۹۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
کتاب
جمهوری مآثر ایران

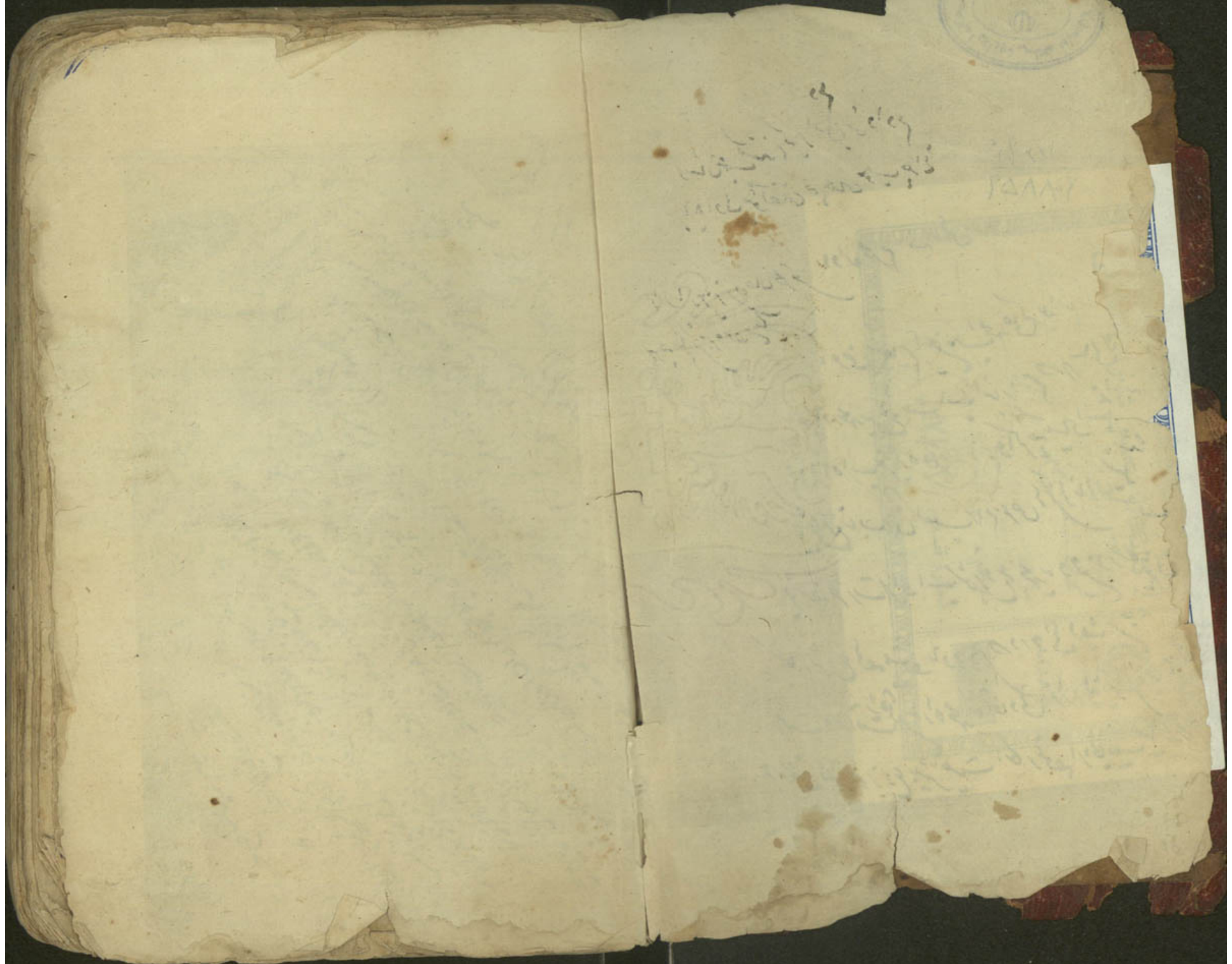
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸

Handwritten text in Arabic script, including the name 'مكتبة' (Library) and the year '١٣٨٧' (1387).

١٣٨٧

Main body of handwritten text in Arabic script, organized into several columns and partially enclosed by a faint rectangular border.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or ledger. The text is dense and covers most of the left page. A circular stamp or seal is visible near the top left of the text block.

Handwritten numbers and a small table or calculation:

۵۹
۳۰

۸۹
۱۹۸

۲۰۷۶

٧٥٢٥٥
 ٧٥٢٥٥
 ٧٥٢٥٥

٧٢٢
 ١٣١
 ١٣١
 ٧٤٢٥٥

تحتها اذ ازيد فاراد عشره فضعها في اليمين العشره واحدا
 لترتبه على في المرتبه التي تليها وترجمه بحسب سابقان صوت وكل مرتبه
 لا يكاد يسهل معه وفاحظها حينها الى سطح الحنج وهذه صورته
 فان كانت سطور الاعداد فارسمها متساوية المرات كما
 وانه امن اليمين حافظا لكل عشره واحده كما عرفت وهذه صورته
 واعلم ان التضعيف في الحروف جمع المشددين الا انك لا تحتاج الى
 رسم المشددين بل كل مرتبه الى مثلها كما زيادها في صورته
 وكلما ابتدأت في هذه الاعمال من اليسار الا انك تحتاج الى الحروف الثابتة

٣٥٣٧٢
 ٣٧٢٥٤
 ٣٥٣٨

٧٣٣١٤
 ٧٤٢٥٥

٧٥٥٧٣
 ٥٥٤١٤٤

٢٥٥٤٧	٥٣٧٣٢	٥٤٥٣٧
٥٥٥٢٤	١٧٩	٢٧٤٤٢
	١٥٥	
	٥٧٩٥٤	٧١٤٦
		٨٢

بجمع والتضعيف بحسب ميزان اليمين والتضعيف ميزان المضعف والتضعيف
 واحذ ميزان المجمع فان خالف ميزان الحاصل فالعمل خطأ الفصل الثاني

في التضعيف تبدأ من اليسار وتضع نصف كل تحت ان كان زوجا
 والصحيح من نصفه ان كان فردا حافظا لكل عشره لترتبه على نصف
 ما في المرتبه التي قبله ان كان فيما بعد وغير الواحد وان كان واحدا او صفرا
 وضع تحت تحت فان انتهت المراتب ومعك وضع صوت
 المضعف كذا رسمها وان كان تبس من اليمين رسمها لاجل

١	١	١
٢	٢	٢
٣	٣	٣
٤	٤	٤
٥	٥	٥
٦	٦	٦
٧	٧	٧
٨	٨	٨
٩	٩	٩

على هذه الصورة والامتحان
 بتضعيف ميزان المضعف واحذ ميزان المجمع فان خالف ميزان المضعف
 فالعمل خطأ الفصل الثالث في التفرقة بينهما كما هو متبادر من
 اليمين وتفصل كل صورة من مجازيها وتضع الباقي تحت خط العرض
 فان لم يبق شيء فضعه وان تعذر التقصان فاضت اليمين
 واحدا من عشرته وانقصت منه المراتب الباقي فان خلت عشرته

والافان عدتها ثلاث فتوا افان والكسر الذي هو مخزبه ففهما والاسباب
 بيان والثمانين وتعرف اليه في نفسه لانه على الاقل فان من شي
 ومدة اخوان وان لم يبق منها المقسوم على السمان في هذه المان يا
 شرفا لانه ان تنوا افان والمقسوم على الاخر هو العاد لها او يستحق
 فمتساوية ثم الكسر اما منطبق وهو الكسر المشهوره او اصغر وان
 القبر علة الابل الجوهري كل منهما اما منفر وكالثلث وجزء من احد عشر وكر كالمثلث
 وجزء من ثمان عشر او من ثمان عشر كمنفر من احد عشر من
 جزء من ثمان عشر او معطوف لثمن والثلث وجزء من احد عشر وجزء
 من ثمان عشر واذا رسمت الكسر فان كان صحيحا فاربعة فوه والكسر
 فوق الخرج والاقصص صغرا مكانه وفي المعطوف ترسمون الواو وفي الاصم المضما
 من فوا واحد والثلاثان كذا ونصف تحت اربعة اس كذا والثلثان
ث و **ث** وجزء من احد عشر من جزء من ثمان عشر كذا **الاصم** الخرج
ا قبل عدد ويصح من الخرج للمفرد وهو ينفذ خرج الكسر وخرج المقصود
 مضروب في خرج مفرد او بعضها وبعض بالمعطوف فاجزءه فخرج

لا يتبع صح

المقدرة الثانية صح

سبعين

كسر من زرفان تباينها فاضرب احد بها في الاخر وتوا فوا احد في الاخر
 اذ في اخذ فاكثف بالاكثف ثم اعبه الى الضم مع خرج الكسر الثالث واعمل به
 ما عرفت وكذا في كل حال هو المطلوب في تحصيل خرج الكسر التسعة فاضرب
 الاربعة في الثلثين والى اصل في نصف الاربعة لاقوا الى اصل في تحت
 للثمانين والستة واحدة في اصل فاكثف به واضرب في البسطة
 واصل في ربع الثمانين واصل في ثلث التسعة لتوافق العشرة
 في اصل هو افان وجمتها وبعث وان فاكثف به فمطلوب **تمت**
لك ان تجزئ خارج محضه وانه مما كان منها داخل في غيره فاقطع
 واکثف بالاكثف وما كان مواظفا فاستبدل به وقته واعمل بالوق كذا
 في كل الخرج الباقيته الى التمان فاضرب بعضها في بعض والى اصل
 هو المطرف في المثال لثمن الاربعة والاربعة والثلثان له خواص
 في اليوناني والستة توافق الثمانين بالاضف فاستبدل بها بعضها
 وهو داخل في التسعة فاقطع والثمانية توافق الستة بالاضف فاضرب
 تحت ثمانية والى اصل في البسطة **الطريف** يحصل خرج الكسر
 المصلحين فضل منها وان كان عددا

الاعطاف المتبرع والاعطاف المتبرع والاعطاف المتبرع

اذا فرغنا الاربعة في البسطة حصل ما يريد ان يعرفه
 والاربعة ومنها الاخر فخرجت فاعمل
 شان وان كان فاد اربعة
 في التسعة حصل المطا

ولوقيل عدو زيد على نصفه واربعه واربعم وعلى الصل كلك بلع شيرين
 فانقص الاربعه ثم ثلث الثلثه لانه النصف المزدبيره عشره وثلثان ثم
 انقص من اربعه ومن الباقي ثلثه اربعه واربعه اسع وهو الجوا
الباب السادس في المسامير وفي مقدمه وفيه فصول مقدمه
المسامير استعمالها في الكرم المتصل القادر من مثال الواحد
 او الجاهل او كليهما ان كان خطا او امثال مرتبه كذا ان كان

او امثال كذا ان كان سما فالحظ والامتداد الواحد في استعماله
 هو اقصا الواحدة بين تعطينه في المداوة اطلق والساوه العشره مشهوره في ارتفاعه

ولا يجتمع شذوذا مع غيره يستقيم ثم ركاري وهو مودف وعمر ركاري
 ولا يجتنب من علة والسطح والامتداد من نقطه ومسوره مانع الخطوط المحترجه
 عليه في اي جهه عكس فان احاط به واحد ركاري من ايرته
 والخط للنصف اما قطر وغيره للنصف تركل من القوسين وقاعده
 لكل من القوسين او قوس من ايرته ونصف قطر بالمقياس
 مركزا فقطع وهو اكب واصل او قوسان يحدهما الى جهته غير اعظم من

فولد اسماؤه العشره مشهوره
 وهم الضلع والساق ومسطح الجهد
 والعمود والقاعده والجانب والقطر
 والوتر والسهم والارتفاع

تضمني دارين هببال او اعظم فعلى او مخفي التحدب متساويان كل الصنعتين
 النصف قابلي او اعظم فشيخي او غير مستقيمة مثلث متساوي
 الاضلاع والباقيين او مثلثها قائم الروايه ومستمجبا وحاده الزوايا
 او اربعه متساويه فمربع قائم والاشبهه المعين ما عدا ما مستخرقا
 وقد يخص بعضها باسمه كذا الزاوية والزاويتين قفا او اكثر من اربعه فكل الاضلاع
 فان تساوت قبل منحرفه من كذا او الاقد ونحوه اضلاع ذو
 ستة اضلاع ويكن الى العشره فيها ثم دو احد عشر قاعده واثني عشر
 وكذا اقبها وتسمى بعض باسم كالمربع والمطيل وذو ثمره
 بصنعتين والجسم ذو الامتدادات الثلاثة فان احاطه سطح مسويا
 بخارج من اقله الزاوية ومنصفها من الروايه عظمه والافصيه او
 مبرجات متساويه فمثلث او ذو دايرتان ومسطح او ميان متوازيتين
 وسطح داخل منها بحث لو ادير يستقيم واصل من محيطها عليها ما يستره
 بكله في كل الدوره فاسطوانه ومما قاعدها باو الواصل من مركزها فمماس
 كان عمودا على القاعده فاستطوانه قائمه الاقناب او سطح صبور
 يرتفع من محيطها متصافا الى القطب بحث لو ادير يستقيم واصل منها ما

فيتن وغير المتساويه مع تساوي المتساويين
 مستطيل ان قامت الاضلاع

بكل الدورة فحتمه وقاسم او يان في قاعدته والواصل من مركزها
 والنقطه منه وان قطع بمبتدوا زيرها فليما من مركزه وطاقس
 وقاعدة المحس وطوال الاسطوانة ان كانت مصلية لكل منها مصلح
 مثلها فمذ الكره لا اصطلاحات المت اوله في هذا الفن **الفصل**
الاول في مساحه السطح المستقيم الاضلاع اما المثلث فقياس
 الزوايه من تقرب احد المحيطين بها في نصف الاضلاع ومنفرجهما بضر
 العمود الخارج منها على وترها في نصف الوتر او بالعكس حاد الزوايا تقرب
 محسبها من ابرها على وترها لذلك ويعرف انه اي الثلثة يربح طول القطر
 فان سوي الحاصل من مجموع الساتين فهو قاسم الزوايه او زاوية فيهما
 او تقصص فالجاء وقد تخرج العمود على الاطول قاعدته وبضر مجموع الا
 في تقاصلهما وتسته الحاصل عليها ونقص الخارج منها فنصف البها
 هو بعد موقع العمود عن طرف اقص الاضلاع قائم من خطا الى الزوايه فهو
 العمود فاضربه في نصف القاعدة تحصل المساحة ومن طرف مساحه
 مساوي الاضلاع ضرب ربع ربع ارضها في ثلثه ارضه ارضه الحاصل
 جواب واما الكره فاضرب احد اضلاعها في نفسه والمستطيل في

فصل
 واما

مجاوره والمعين نصف احد قطريه في كل الاضلاع باقى ذوات الاربعة
 يتقسم مثلثين الساتين مساحه المجموع وببعضها طرق خاصه لا تتماثل
 واما كبره الاضلاع فالمرسوم المثلث فاضاعه من زوج الاضلاع بضر
 نصف قطره في نصف مجموعها على صلب جواب وقطره الواصل
 بين منصفه في قاعدتها تقسم مثلثات وتسمى بهويعم الكره وبعضها
 طرق كذوات الاربعة **الفصل الثاني** في مساحه ثلثه
 السطح اما الديره فطبق خطا على محيطها واضرب نصف قطرها
 في نصفه او الق من مركز قطرها بسببه واضرب بربع القطر
 في احد عشر واقسم الحاصل على اربع عشر وان ضربت القطر في ثلثه
 حصل المحيط او قمت المحيط على مخرج القطر واما قطعها فاضرب نصف القطر
 في نصف القوس واما قطعها فاحصل مركزها وكلاهما مطايعين للحيصل
 مثلث فاقصص من القطر الاضلاع تنقي مساحه الصغرى او زوده على
 الاكبر يحصل مساحه الكبرى واما الهلال والنعل في فصل طرفها وانقص
 مساحه القطر الصغرى من الكبرى واما الاكبر في الشبه فاقصص من
 واما سطح الكره فاضرب قطرها في محيط عظيمها او مربع قطرها في اربعه وانقص

من الجاصل ببقه ونصف مستوية مسوية سطح قطعها اوى مسوية
دائرة نصف قطر ثاب اوى خطا واصلا بين قطبت القطوع ومحيط قاعدتها
واما سطح الاسطوانة المستديرة القائمة فاضرب الواصل بين قاعدتها
الموازي لبيها في محيط القاعدة واما سطح المخروط المستديرة القائمة فاقسم
الواصل بين راسه ومحيط قاعدته في نصف محيطها واطم مركز السطح
ستعان على ما ذكره الفصل الثالث في مساحة الاجسام اما
الكرة فاضرب نصف قطرها في ثلث سطحها اواق من كعب القطر
سواء اوضرب ببقه ومن الساقية كذا واما قطعها فاضرب
نصف قطر الكرة في ثلث سطح القطوع واما الاسطوانة مطلقا فاضرب ارتفاعها
في مساحت قاعدتها واما المخروط التام مطلقا فاضرب ارتفاعه
في مساحته قاعدته واما المخروط النقص المستديرة فاضرب
قطر قاعدته العظمى في ارتفاعه واستم الجاصل على التفاوت بين قطر
القاعدتين بحصول ارتفاعه لو كان تاما والتفاضل بين ارتفاعي التام
وان فصل ارتفاع المخروط الاصل للتم فاضرب ثلثه في مساحته القاعدية
الضري بحصول مساحته فاسقطها من مساحته التام واما المضلع فاضرب

نصفها

ضلعها من قاعة العظمى في ارتفاعه فاقسم الجاصل على التفاضل بين
بين اجزاء ضلعيه والارض من الضري لتحصل مساحته التام وكل العمل وبرا
جمع هذه الاعمال يحصل في كتابه الكبر المسوي سحر الحاسب فها الله التام
الباب الاول على فمناجيع المساحات من وزن الارض
لابر القوت ومعرفه ارتفاع الارتفاعات وعرض الانهار وعمق الابواب
وفي غير ذلك فصول الفصل الاول في وزن الارض لاجزاء القوت
اعمل صفة من كتابك في معرفة مساحات الساتين وبن طرس في
قاعة تها عسرة ومان في موضع التمود منها خط مشرق واسكنها في نصف
خط وضع طرفه على خشتين متوالتين متساويتين من حديدتين بالثقالين
والجاصل من يد رجلين منها بقدر الخط وقب حمرت العاوية يكون المحيط
عشر ذراعا بذراع اليد وكل من الخشتين شبرا وانظر الى الساقول
فان انطبق حطه على زاوية الصغرى فالومتقان متساويان وانفصل
يحفظ عن راس الخشبة الى ان يحصل الابطاق ومقدار النزول هو ارتفاع
ثم انقل احدى الراصدين الى جهة التي تريد ووزنها وحفظ كلام من الصعود
والنزول على حدة ويلقى القيس الكشيرة فالباقى في تعادلت الكاشين فان

خطها

من جنس الواقع في طرقي المضروبين وان كان استثنى او لم يستثنى
 زائدا والمستثنى ناقصا وضرب الزائد في مثل ناقص في مثل زائد
 والمختلفين ناقصا ناقصا وضرب الاحسن بعضها في بعض استثنى النقص
 من الزائد فضر وعشرة اعداد وشي في عشرة اعداد الاشياء ثمانية
 الالام والمضروب تحت اعداد الاشياء في بقية اعداد الاشياء

لعمري
 ١٨٩٢
 في جنس الواقع في طرقي المضروبين وان كان استثنى او لم يستثنى
 زائدا والمستثنى ناقصا وضرب الزائد في مثل ناقص في مثل زائد
 والمختلفين ناقصا ناقصا وضرب الاحسن بعضها في بعض استثنى النقص
 من الزائد فضر وعشرة اعداد وشي في عشرة اعداد الاشياء ثمانية
 الالام والمضروب تحت اعداد الاشياء في بقية اعداد الاشياء

حتمه وثلثون عددا ولا الا الاشياء عشرة ثمانية ومضروب اربعة
 اموال وستة اعداد الاشياء في ثلثه شيئا الا تحت اعداد
 اشياء كعشرة وعشرون شيئا الا تحت عشرة وعشرين مالا و
 عدة واو في التطلب ما اذا ضربت في المقوم عليه يت وصل
 المقوم فمقوم عدد جنس المقوم على عدد جنس المقوم عليه

١٨٩٣
 في جنس الواقع في طرقي المضروبين وان كان استثنى او لم يستثنى
 زائدا والمستثنى ناقصا وضرب الزائد في مثل ناقص في مثل زائد
 والمختلفين ناقصا ناقصا وضرب الاحسن بعضها في بعض استثنى النقص
 من الزائد فضر وعشرة اعداد وشي في عشرة اعداد الاشياء ثمانية
 الالام والمضروب تحت اعداد الاشياء في بقية اعداد الاشياء

وعدة وانما خرج من جنس وقصود طرقي المقومين **الفصل الثالث**
 في المسائل التي للجزيرة استخراج الجداول بالجير والمقابلة
 يحتاج الى النظر في وقت صدقها في المسائل في بعض اعطيات
 وصدق فيهن فيما يودى الى المقدم من الوسائل في فرض الجداول شيئا

بمعاني تفصيحه السؤال كما عرفت في ذلك السؤال انتهى الى المعادلة والطرف
 ذوالاستثناء وعن النصفه من تزييدش ذلك على الاخر وهو الجيب والاحسب
 التي في المسائل وفي الطرفين يسقط منها وهو المعادلة ثم المعادلة بين
 وجنس في ثلث مسائل تسمى المقدمات اوجنين وجنس في
 ثلث اخر تسمى المقدمات **الاولى** من المقدمات عدة في جعل شيئا
 فاقسمه على عدة ما يخرج الشيء الجوهري مثلها اقر لزيد بالف ونصف ما
 لعمري لعمري بالف الا نصف ما لزيد فان فرض لزيد شيئا في علم والف الا نصف
 شيئا في فرضه بالف وخمسة اربع شيئا في جعل شيئا في علم والف
 وخمسة اربع شيئا في فرضه بالف ما يتان ولعمري بمائة **الثانية**
 شيئا قبل اموال فاقسم عدد الاشياء التي على عدد الاموال فانما يخرج
 هو الشيء الجوهري مثلها اولادها في اتموا اتموا لزيد لم كانت في غير بان
 الواحد دينار او الاخر دينارين والاخر ثلثة وهكذا في غير واحد فاستخرج
 الحاكم ما اخذوه وقسمه بينهم بالنسبة فاصاب كل واحد اسبوعه
 فكم الاولاد والديانم فان فرض التفاضل شيئا وخذ طرفه اعني واحد شيئا

١٨٩٤

نصف عدد الاشياء وتزيد بها الباقي على نصفها او تقصده

فان حصل من الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

الباقي حصل على الاشياء المجهول مثلها عدد ضرب في نصفه ويزيد على

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including a list of numbers and some explanatory text.

Handwritten notes at the bottom right of the page, possibly a summary or additional examples.

للشيء منها ولا يغفل عنها ونقصه في هذا المختصر على شيء عشرة

الاولى وهي ما نسخ في خاطري القارة الروت مضروب عدد

نفسه وفي جميع ما كتبت من الاعداد في غيره واحدا واضرب

المجموع في مربع العدد ونصف الحاصل هو المقام لها انما هو

المقام لك في بقية العشرة في احد وعشرين فالاربع مائة

وهي المط **الثانية** اذ اردت الافراد على النظم يطبع فرد الواحد

الفرد والايضه ربع نصف المتجمع مثلها جميع الافراد من الواحد الى التسعة الطبيعي النظم الواحد في العشرة منهم

فالجواب خمسة وعشرون **الثالثة** جمع الاعداد في دون الاعداد في العشرة منهم

نصرب نصف الزوج الاخير فيما يروى واحد مثلها من الاشياء

العشرة ضربها بالمتوسط **الرابعة** جمع المربعات للموتوسيبه من عشرة فتعبر بالمتوسط

تزيد واحد اعلى نصف العدد الاخير ونصف ثلث المتجمع في مجموع

الاعداد ومثلها ربع المربعات الواحد الى التسعة زدنا على ضعفها واحدا

وثلث الحاصل اربعه وثلث فاضربه في مجموع تلك الاعداد وهو

احد وعشرون فالاحد وتسعون جواب **الخامسة** جمع المكعبات

الاولى وهو ما نسخ في خاطري القارة الروت مضروب عدد

نفسه وفي جميع ما كتبت من الاعداد في غيره واحدا واضرب

Handwritten marginal notes on the top left of the page, including a list of numbers and some explanatory text.

Handwritten marginal notes on the middle left of the page, including a list of numbers and some explanatory text.

Handwritten marginal notes on the bottom left of the page, including a list of numbers and some explanatory text.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a summary or additional examples.

المتواليه ترجع مجموع تلك الاعداد المتواليه من الواحد الى
 كجواب الواحد الى الستة ربعا الواحد والعشرون فلما ربحنا واحد
 واربعون **جواب السابعة** اذا اردت سطح جذري عددين نظمتين
 او اصمتين او مختلفين فاضرب احداهما في الاخر وجذر المخرج جواب ثامنا
 سطح جذري الحثه مع العشر من جذر المتاليه جواب **باب ثمانية**
 اذا اردت قسمة جذر عدد على جذر اخر فاقسم احد العددين
 على الاخر وجذر الخارج جواب ثامنا جذر رابعه على جذر ثامن
 عشر من جذر الاربعة جواب **الثامن** اذا اردت كحصيل
 عدد تام وهو ليس ادى اجزاه الى مجموع الاعداد العادة فارجع
 اعداد متواليه من الواحد الى القسمة فاجمع ان كان لا يعبه
 غير الواحد فاضرب في اخرها فالج حاصل تام ثامنا بمقتضى الواجب
 والاشنين والاربعة والثمانية والعشرون عدد تام **باب تسعة**
 اذا اردت كحصيل جذور يكون نسبتها الى جذره سبعة وعشرون الى
 اخر فاقم الاول على الثاني فخرج هو العدد ثامنا بمقتضى الاربعة

هذه الاعداد هي
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40
 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60
 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80
 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

كسبة
 ٤

كسبة الاشني عشر الى الاربعة فالجواب بقسمة الاشني عشر على الاربعة
 لتعد ولو قسمت كسبة الاشني عشر الى التسعة فالجواب سبعة اضعاف
 جذره واحد وثلاث **العاشرة** كل عدد ضرب في اخره قسم
 عليه ثم ضرب الى حاصل في الخارج حصل مساوي مع ذلك العدد وثامنا
 ضربنا مضروب التسعة في الثلث في الخارج من قسمتها عليها حصل احد
الحادية عشرة التفاضل بين كل مرتين يتساوى مضروب جذريهما
 في تقاض الخدين مثلهما التفاضل بين ستين عشرة وستة وثلاثين
 اربعة ون وجذرهما عشرة وتفاضلها اثنان **الثانية عشرة**
 كل عدد ينقسم كل منها على الاخر وضرب احد الناحيتين في الاخر فالج
 ابد اثنا عشر من تسعة الاشني عشر على الثمانية واحد ونصف والعاشر
 ومسقطها واحد **الباب العاشر** في مسائل متفرقة بطرق مختلفة
 فيهن الطالب وتفرقة في استخراج المطالب **مسألة** عدد وعشرون
 وزيد عليه واحد وضرب الى حاصل في ثلثه زيد عليه اثنان وضرب للبلغ
 في اربعة وزيد عليه ثلثه خرجت وستين فالجذر عدس ما يجب فانتهي الى اربعة

٢١٥

تسعة والنسبة احد عشر وهذه المشاهدة مائة ولا تستمر اجساما
طرية بل هي من الطرية المشهورة وهو ان تقسم كل واحد من
الكسرين واحد اليه يتبع ثلثه ثم احد الكسرين يتبع مع احد تمام الا
يتبع ما مع الاخر في المثال تقص من الاثني عشر واحد ثم اربعة ثم
ثلاثة يتبع كل من الجداول الثلثة ثلث اربع مملوه احد
بارتقارطال عدلا والاخر تحت خطا والاخر ثمانية انا واحد
وغيره كسرتهم ثم لا قدح من كل فاجمع الاوزان واحفظ
الجمع واضرب في كل قدح من كل من الاوزان الثلثة فاقسم حاصل
على الجداول فافخرج ما فيه من النوع المنصوب فيه فيضرب الاربعة
ففيها تقسم كما في الرابعية ثمانية اسباع رطل على ثمانية
كذلك في رطل وتسع ضد ثمانية التسعة كذلك في رطلان مارو الكحل اربعة
ثم يضر بختة في رطلان والاقية والنوع ويعمل ما كمن في رطلان
رطل وفيه اسباع ونصف رطل وثلث رطل وثلث رطلان ونصف
مارو الكحل ختمه ثم تقص ذلك ما يتبعه يكون في اساعي رطلان

درطون

درطون ونصف صلا وارتقارطال ونصف مارو اصل ثلث
قبل حصص كل منى من اللسان قال ثلث ما مضى ت اوى ربح ما بقي فكم نصفه وكم بقية
فيما لم يبق من الماضى ثلثا فما لباقي اشاعت الاش ما مضى الماضى
يوجد ثلثه الا ربع ثلثي وبعده الجبر ثلث الماضى وربعه يعدل ثلثا فافخرج
من التسمية حصة وثلثا ساعات الماضى فالباقي ستة اربع ساعات
بالا ربعا لتساوية اجل الماضى ثلثا والباقي اربع ساعات لاجل الربح
فمثلث الشيء تساوي ساعته فاشي الماضى ثلث ساعات والكل سبع
فمنه الثلث الى السبعة كبتة الجداول التي هي عشرة فاقسم سطح العرض على
الوسط فخرجت وسبع ربح مركزه في حوضه والخارج عن المائنة
ختم اذرع مال مع ثبات طرقة حتى لاقي راسه لبعثه اذرع فكم
طول الربح فيما لم يبق من الفاضل في المائنة فالربح ختمه وثلثه
ولا ريب انه بعد الميل وترقائه احد صلتها العشرة الا ذراع والاخر ستة
الغالب من اعني الشيء فخرج الربح اعني ختمه وعشرين ومائة عشرة اشيا
مسألة في العشرة والشيء اعني مائة ومائة لثقل العر كسرت وبعده اسعاط
المشركه يتبع ثلثه ثلثا مائة وثلثه وسبعين والخارج من العشرة

سبعة ونصف وهو قدر الغائب في الماء فالرجل اشج عشره دراعا ونصف
والاسراج نذره للرب ونظاير بطرق اخرى تطلب مع راسينها من ثلثها
الكبره فمما الله تعالى لا تامة قد وقع للحكا الاسخى في هذا القرن من قبل صلوا
عليها افكارهم ووجوهوا الى استخراج النظا رهم ووصلوا الى شفت لفاها بكل
فما استطاعوا اليها سبيلا ولا وجدوا عليها مشايد ولا ليلوا في ماقت
على عدم الانكحال من متعمد الزمان استصير على سائر الاذمان الى نذره ان
وقد ذكر علماء الفن بعضها في مصنفاتهم واوردها مشغرا منها في مواضعهم كمال
به الفن على المستقصيات البابت وانما لم ين مدعى عدم الجزئي الحسب
وتحذر الذي سب من الرام بحول عمالهم وعلمهم منها شالا صاحب الطابع
الوقاوه على صلها والكشف عنها وانما لوروت في نذره الرب السبعه منها على
سبيل النور قد ابرنا رهم واقفا لا تامة وهم في نذره الاول عشره
مقوده تقسمي اذ ازيد على كل جذره وخراب المجمع في التجمع حصل عدد من
الاشه مجذوران زونا على عشره كان المجمع جذرا و تقصا ما من كان
للان في جذراتها لث اقر زده عشره الاجذر بالعلم والبر بكتب الاجذر في

نذره

لنذره الرابع عدد مكيوب قسم صمد مكيوب من عشره مقوده تقسم اذ ثمرها
منها على الاخره وجمعا افكاره من كان المجمع مساويا لحدته تسمى العشره السادس
ثلاث مبعات متساوية مجموعها مبع السبع مجذورا اذ ازيد على جذره وور
بمان ونقص من جذره وور بمان كل المجمع او البها في جذره ا
الباخ العز الطالبت لنعائس المطالب في قد اوردت لك في الرب الالويه
بل الحجه العزرة من نقائس عروق ائمن الحباب بالمجمع الى الان في رسال
كتاب فاعرف قدرها ولا ترض مبرها وامنها على منس اليها ولا ترفها الا
حريص على ان تكون عليهما ولانها لكشف من الطلاب لكون مقول
في اعناق الكتاب فان كثير من مها بها صرى باليسانه والكتان حجب
عن الكثر اهل الزمان فاخفظ وصيتي الرب والله يحفظ عليك امت

به الرب والصلوة على
من موافق رساله على
به تقصير الى الله العلي
ان عيسى بن
على عمه و

نذره

منه يسهل في قوله
 او صحت في امر خاص كالاسم والاوله والاصحمة والتقييم ونحو ذلك
 مسند ومخالفة للشهور وان شئت او بدوية كالأول بعض مع تعديل التعيين
 كون بالتعديل ينسب اليه كقولهم في قوله تعالى وانما امرنا بغير
 او مسكوت عن مخرجهم ووجه ذلك انهم لم يفتوا في ما بين كلاً
 او بعضاً مع تعديل الكل وثوقه ويستمرقوا ايضاً وما عداه
 الا بضعيف فان اشبه العمل بمضمون فيقول قد لطف بالضعيف
 على القوي بمعنى وقد يحسن المثل على جرح او تعليق الاضطرار او
 اعضاء وارسال قد يعلم من حال مرسله عدم الارسال من غير التفت
 فينتظح في مسكوت الصحاح كمراسيل محمد بن يعقوب لثقة مروايتها
 عن غير الثقة لا يفتح في ذلك كما يفتن لا يفتن كقولها انه لا يرسل الآ
 عن ثقة لانه لا يروي الا عن ثقة **فصل** في التصديق في التواتر
 مقطوع وفيه المنازع مكايرو وفي الاصحاح مضمون قد نقل
 بهما المتخرون وورد بالقرن من ابن زهره وابن البراج وابن ابي
 واكثره ما ينص الى عدم مضمون البحث من الجانبين وسبق ولعل
 المراد من ذلك الجاهل

كلام المتأخرين عن الناطق والشيخ عيان غير المتواتر ان اعتمدت
 الحق بالمتواتر في ايجاب العلم او وجوب العلم والاعتناء به
 في العلم به تارة وبغيره اخرى على تفضيل فكره في الاستبصار وتفضيل
 في التهديب في بعض الاحاد واثباتها اخبارها ومبني على ذلك
 في شيخ بعض المتأخرين عديدان جميع احاد التهديب احاد
 لا وجود له في الجحان كالصحيح عند بعض ويشترط الاحتبار
 يا شتمنا عمل الاصحاب بها عند آخرين كما في الوثائق وغيرها
 وقد شاع العمل بالضعاف في التن وان اشتمت ضعفاً لم يفت
 والايروان اثبات احد الاحكام المنحمة بما به حال في لطف ما ثبت
 في محله مشهور والعامة مضطربون في التعقيل عن ذلك والمانع الراسخ
 معاشر الخاصة فالعلم عندنا ليس بها في الحقيقة من جهة
 من شيخ شافعي من الثواب وهي مما تفرقنا روايته وقد سبنا
 فيها الكلام في الشرح الحديث الساجدي والسليمان من كتاب
 الاربعين **الفصل الثالث** الحديث ان اشتمل على عقوبة في

الاربعين فان اشتمل العمل بمضمون فيقول قد لطف بالضعيف
 على القوي بمعنى وقد يحسن المثل على جرح او تعليق الاضطرار او
 اعضاء وارسال قد يعلم من حال مرسله عدم الارسال من غير التفت
 فينتظح في مسكوت الصحاح كمراسيل محمد بن يعقوب لثقة مروايتها
 عن غير الثقة لا يفتح في ذلك كما يفتن لا يفتن كقولها انه لا يرسل الآ
 عن ثقة لانه لا يروي الا عن ثقة **فصل** في التصديق في التواتر
 مقطوع وفيه المنازع مكايرو وفي الاصحاح مضمون قد نقل
 بهما المتخرون وورد بالقرن من ابن زهره وابن البراج وابن ابي
 واكثره ما ينص الى عدم مضمون البحث من الجانبين وسبق ولعل
 المراد من ذلك الجاهل

الضعيف

متنه او سند معتقل وان خطابه كلام الراوي فهو من انه منه ونقله في
الاسماء واللقب بواحد فخرج او وهم السماع ممن لم يسمع منه او تعد
شيخه بايراد ما يشتم من القاببه مثلا فليس ابل بعض الروايات
او كل السنن فهو اول الروايات والكسا ومقلوب او صحف في السنن
او المتصفح في الراوي ان وافق في اسمه اسم غيره فلفظا فهو
المتفق والمترق او حقا فقط فهو المؤلف والمختلف او في اسمه فقط
فلا يوان موثقا فهو المشابه وان وافق المراد في سنه في السن
او في الاخذ عن الشيخ فرواياته الاقران او تقدم غيره في احد هما ورواياته
الاكابر عن الاصاغت **فصل** ثبتت تعديل الراوي وحسنه
بقول واحد عند ^{الراوي} عدل فالمشهور تفيد يخرج
والاولى التبعيل على ما يشتم على الظن كالمشهوره او درعا وجماسه
والفاظ التعدل ثقتهم عين فمادى مؤدانا ما متقن حافظا
صدوق شكور زاهد قريب اللهم ونحو ذلك فينبغي للمطلق
والفاظ ارجح ضعيف مضطرب حال مرتفع القبول منهم قطيس

عدل

مستقيم

بشيء كذوب وضاع ما شاكلهما دون يروي عن الضعفاء لاسيما
عمن اخذوا عن المراديب وانما يخبر عن حديثه ويذكر ليس مني الحديث
وامثال ذلك ففي كونه جرحا مطلقا ورواياته من انصف بقسط بعد صلاح
او بالعكس لا ينبغي لعلم او بطن صلاحه وقت التحق فلا يخفى على
سبعة اولها السماع عن الشيخ وهو اعلا ما فيقول المتكلم سمعت
فانما احدثنا او اخبرنا او انبانا **الثاني** القراءة عليه ويسمى العرض
ويشترط حفظ الشيخ او كون الاصل الصحيح بيده او يدعيه فيقول فرا
عليه فاقر به ويجوز احدى تلك العبارات بمقتضى بقراءة عليه
على قول ومطلقة مطبقا على غيره في غير الاولى على الثالث وفي حكم العمارة
عليه السماع حال قراءة الغير فيقول فرا عليه فانما اسم فاقر به او
احدى تلك العبارات **الثالث** في الاطراف بقية ما كلفت
الثالث الاجازة والاكثر على قبولها ويجوز مشا فتمه وكما تدعيه الميمر وهي
انما المعين بمعين او بغيره او بغيره به او بغيره واول هذه الاربعة اعلا ما بل
شرح بعضهم ما عدنا ويقول اجازتي روايته كذا ادا احدى تلك العبارات

الاداء اما وقت

مقدمة باجازة على قول **الرابع** المنادى بان نيا والشيخ اصن
ويقول هذا سماعي مقتصر عليه من دون اجزائك ونحوه وفيها خلاف
وقبولها غير بعيد مع قيام القرينة على قصد الاجازة فيقول حديثا
مناولة وما يشبه ذلك والما المقترنة بها لفظا في انواعها **الخامس**
الكتابة بان يكتب له مرد في خطه او ما مر به له فيقول كتب
او حدثا مكتوبة على قول **السادس** الاعلام بان يحل ان يراه روية
مقتصر عليه من دون مناولة واجازة والكلام فيها وسب
كالمناولة فيقول اهلنا ونحوه **السابع** الوجدان بين جده المروي كقولنا
غير القصال على احد الا نحا ايبا بقية كجاء فيقول وجدت بخط فلان
او في كتاب اخر خط فلان انه خط فلان وفي العمل بها قولنا بالرواية
بها فدا **فصل** او ابكتا به حديثين بخط وعدم الولوج
بعضه في بعض والعرب ينجي وجهه وعدم الاضلال بالقصود واليسم
بعد اسم النبي صلوات الله وسلامه عليه وليسكن صريحان غير رز
ويكتب عند تحويل السنة جابن المحول والمحول عليه واذا كان المستر

والاوية

فيقال ويقول عليه الى المعصوم عليه السلام عليه السلام ويفصل بين الحديثين
ببارة صغيرة من غير لون الاصل وان وقع سقط فان كان سيرة الكتيب
على سمت السطر او كثر في اعلى التصريح يمين او يسار ان كان سطر او احد
او الى السفلي يمين او يسار ان كان اكثر واكثر في اليمين واليسار
ما يكتب مع امر الحق به في التصريح عليها صرنا ظاهر الا يكتب تبا او حرف
الزاوية على اولها والى في اخرها فانه ربما ينجي على التنازع فاذا وقع تكرار فان
اخر ما يكتب او التصريح بالان يكون ايقن خطا او في قول **الخامس**
جميع احاديثنا الا ما يدبر انتهى الى السنة الا شيئا من سنة النبي صلى الله عليه وسلم
ينتهيون فيها الى السنة فان علومهم مقتبسة من تلك السنة وهو ما
كتب في حقه رضوان الله عليهم من الاحاديث المروية عنهم عليهم السلام
على ما في الصحيح الست لعمارة كثيرة كما يظهر لمن تتبع احاديث الصحابة
وقد روي راو واحد وهو ابان بن تغلب عن امام واحد اعني الامام ابا
عبد الله بن جعفر بن محمد الصادق عليهما السلام في حديث
كما ذكره عبد الرجال وكان متحدثا في سنة رضي الله عنهم ما وصل

ما وصل اليهم من اجاديرت للتتاسلام الله عليهم في اربعة كتب
سبب الاصول ثم تصدى جماعة من المتأخرين شكر الله سبحانه لهم
تملك الكتب وترتبها تعليلاً للاقتدار وتيسيراً على طالب تلك الاخبار
فالتقوا كتباً موطوعة بمؤثره واصولاً مبسوطه منهية به مستندة على الاستنباط
المتصل بالصحاب العظماء سلام الله عليهم كالتالي وكتب من لا يخفى الفقيه
والتهذيب والاستبصار ويزيد العلم والحضار والامالي وعمون
الاجزاء وغيرها والافصول الاربعة الاولى التي عليها المدارج هذه الا
التي هي في ثمانية اربعة اقسام الاسلام الى جعفر بن يعقوب الصبيعي الازدي
عظم الله روحه الفقه في ثمانية عشر سنة وتوفي بمخاض سنة ثمان
اوتس وعشرين وثلثمائة ووجدت في جماعة من علماء العمدة كابن تيمية
في كتاب جامع الاصول من المجددين المذهب الامامية على راس
المذاهب اثنا عشر مائة وثمانين سنة نادوا بها الحسن بن علي بن موسى الرضا
سلام الله عليه وعلى آله الطاهرين هو الوجه لذلك المذهب على راس السلام
اثنا عشر مائة وثمانين سنة في ثمانية اقسام الاسلام

عده

الى

الى جعفر بن محمد بن علي بن بابويه القمي المشهور بالشيخ الطوسي وطلب شراة
مؤلفات اخرى سواه تعاريف ثمانية كتب توفى بالري سنة
احد وثمانين وثلثمائة واما التهذيب والاستبصار فهما من تاليف
شيخ الطائفة الى جعفر بن محمد بن علي بن الحسن الطوسي نور الله ضريحه وله
تاليفات اخرى سواه في التفسير والاصول والفروع وغيرها توفى
طبيب الله مفضحة كسيتين واربعمائة بالمشهد المقدس الغروي
سكنه افضل الصلوة والسلام فهو الامير المؤمنين الثالث عشر بعد
ارواحهم ائمة الصحاب الحديث من متأخري علماء الفروع الناجية
الامامية رضوان الله عليهم وقد فقه في سبعمائة وانا نقل العباد محمد
المشهور بها الذين العالم في عتق عن لوقته ابائهم والاقرب
من انوارهم فجمعت في كتاب الجمل المئين خلاصة الفقه الاصولي
الاربعين من الاحاديث الصحيحة والحسان والمؤلفات التي منها
تستنبط اهمات الاحكام الفقهية واليهاتر دهمات الطالب
الفرعية وسكنت في توضيح مبانيها وتحقق معانيها بسبب كفاية

بسم الله الرحمن الرحيم
اول او باهون او صبار
رواقتی او دبار او فویر
بولش او عورت او شیر

کسب اشیا و بیعت
صفت و طبع و الوی
و با صواب و خیر
و باطنی و بیطنی

بسم الله الرحمن الرحيم
اول او باهون او صبار
رواقتی او دبار او فویر
بولش او عورت او شیر
کسب اشیا و بیعت
صفت و طبع و الوی
و با صواب و خیر
و باطنی و بیطنی
بسم الله الرحمن الرحيم
اول او باهون او صبار
رواقتی او دبار او فویر
بولش او عورت او شیر
کسب اشیا و بیعت
صفت و طبع و الوی
و با صواب و خیر
و باطنی و بیطنی

از نوادیده گونی و ششم نوی دوست
تا بدین نویب انشد ویدم ۵۴۵م ۲۲ روزی دوست

انوزی
روزی که فلک در پیش من
از نضد زین بود و در غیب
کرم که ای کرم جان که تو دوست
که در خانه دست خفته شاد است
ببال که رسد تا ای هم کرم
شاید بر او دست خفته دارا دوست
کرم که ای کرم جان که تو دوست
که در خانه دست خفته شاد است
ببال که رسد تا ای هم کرم
شاید بر او دست خفته دارا دوست
کرم که ای کرم جان که تو دوست
که در خانه دست خفته شاد است
ببال که رسد تا ای هم کرم
شاید بر او دست خفته دارا دوست

بسم الله الرحمن الرحيم
اول او باهون او صبار
رواقتی او دبار او فویر
بولش او عورت او شیر

بسم الله الرحمن الرحيم
اول او باهون او صبار
رواقتی او دبار او فویر
بولش او عورت او شیر
کسب اشیا و بیعت
صفت و طبع و الوی
و با صواب و خیر
و باطنی و بیطنی

بسم الله الرحمن الرحيم
 كتاب النكاح في بيان ما يقع فيه من النكاح والطلاق والفسخ
 والرجوع والنفقة والعدة والطلاق والفسخ والرجوع والنفقة

بسم الله الرحمن الرحيم

الباب الثالث من المنهج الرابع من الجبل اللتين في المواثيق وفيه
 مقدمة وخمسة مطالب **المطلب الأول** فادكر فيها قبل الشروع في فصل
 الاحاديث اشارة وجيزة الى جمل مهمته لا بد لمن اراد ان يرضى
 في هذا الفن من كتابها البصير على بصيرة من امره ولا يكون خاطبا
 خطبا العشا **اشارة** الى السهام واصحابها الفروض في كتاب
 ستة النصف والرابع والثلثان والثلث ونصف
 والسدس وقد يعر عنه بالنصف ونصفه ونصفه والثلثان
 ونصفه ونصفه او بالربع والثلث فضع كل ونصفه والنصف
 للزوج بدون الولد والثلث والاخت الاعيانية اولاد مع عدل
 اذ اليك
 بالزوج مع الولد وللرفعة وان تعدت
 بعده والثلثان لما زاد على الواحدة من النيات
 بالاولاد

اشارة الى السهام واصحابها الفروض في كتاب
 ستة النصف والرابع والثلثان والثلث ونصف
 والسدس وقد يعر عنه بالنصف ونصفه ونصفه والثلثان
 ونصفه ونصفه او بالربع والثلث فضع كل ونصفه والنصف
 للزوج بدون الولد والثلث والاخت الاعيانية اولاد مع عدل
 اذ اليك
 بالزوج مع الولد وللرفعة وان تعدت
 بعده والثلثان لما زاد على الواحدة من النيات
 بالاولاد

كتاب النكاح في بيان ما يقع فيه من النكاح والطلاق والفسخ
 والرجوع والنفقة والعدة والطلاق والفسخ والرجوع والنفقة

والاخوان على قياس من والثلث للام مع عدم حاجب من الولد
 والاخوة وللثنتين فصاعدا من ولدها والسدس لكل من الاخوان
 مع الولد وللامر مع الاخوة والولادة من ولدها وكذا بقية الثلث
 بعد سقوط المذكر الحد وعشرون حصصها يمكن وبعضها يمنع
 المهر اجتماع النصف مع مثل وكل من البواقي ستة والربع مع

كل من الثلث الاخيرة تسعة والثلثين مع الرابع والاخر احد عشر
 والثلثين مع الخامس والسادس عشر والثلث مع مثل
 اربعة عشر وبساواها ممنوع وهذا الشكل متاكم بفضل هذا الجمل

الفروض كتاب الله منه	الفقر	اشارة	الفروض كتاب الله منه
النصف	كزوج و اخت الاب	ثمنان من والافان	افق الاقل الاكثر ثمنان
الزوج	بنت وزوج	ممنوع	افق في ادق كسوة والاقربان فاد اتمت الاكثر على اقربان كزوج
الثلث	كثت درجعة	ممنوع	اقربان كزوج
الثلثان	زوج واحد زوجين	زوج واحد واختان	اقربان كزوج
الثلث	كالزوج والامر	كالزوج والامر	اقربان كزوج
السدس	بنت والامر	زوج واحد زوجين	اقربان كزوج

اشارة الى السهام واصحابها الفروض في كتاب
 ستة النصف والرابع والثلثان والثلث ونصف
 والسدس وقد يعر عنه بالنصف ونصفه ونصفه والثلثان
 ونصفه ونصفه او بالربع والثلث فضع كل ونصفه والنصف
 للزوج بدون الولد والثلث والاخت الاعيانية اولاد مع عدل
 اذ اليك
 بالزوج مع الولد وللرفعة وان تعدت
 بعده والثلثان لما زاد على الواحدة من النيات
 بالاولاد

البنت تضاف لوضع حده بالقرابة
 والرداد تختص بالابوين الذين
 وكان لهم العقب على البنت
 المستعملين في غير ذلك
 الرسل والابوين
 كالمفضل
 كالمفضل
 كالمفضل
 كالمفضل

الفرض ايضا بمعنى لانه لا ينفك عنه ولا يورث بالقرابة اصلا فهم
 والاخ والاخت ومتعددها منوها والزوج والزوجة وصغير
 نارة بالقرابة والغيرها فرضا وحده او فرضا ورواهم الاب وال
 وتعددها والاخت للاب وتعددها وصنف ليرث الاب بالقرابة
 وهم من عدله ولا **بقية** اذا استعملت الفريضة على فرض مع
 فمن عادة الفقهاء قدس الله ارواحهم فتمت بالفرض والاثرة الرد
 بحسب الحصر ولو تمت الفريضة ابتداء على ما يقتضيه الرد الا بال
 او الا الحاسي كما سلكه سلطان المحققين بضير الملة والحق والدين
 في فريضة لكان اخضر فريضة اب اربع نبات تصح المشهور من
 ثلاثين وعلى ما سلكه قدس الله زوجته من خمسة وفريضة يد
 وخمس اخوات على الاول من ستين وعلى الثاني من عشرين وهذا
 الطرق مذكور في الاحاديث الصحيحه كرواه محمد بن مسلم عن ابي
 جعفر انه اذا قرأ بحقيقة الفرائض التي املاها رسول الله ص و
 امر المؤمنين على عبيده فوجد فيها رجل مات وتيرت ابنة وامه بلا
 النصف وللأم اللدس يقسم للمال على اربعة اسهم فما اصابتها
 اسهم فهو للابنة وما اصابت سهمها فهو للام ووجد فيها رجل

في غير الفريضة

قد
 اقراه

فما اصابتها اسهم

ابنة وابويده لابنة النصف لثمة اسهم وللابوين لكل واحد منها سهم
 يقسم للمال على اربعة اسهم فما اصابتها فهو للابنة وما اصابتها سهم
 فللابوين والحديث طويل فسقف عليه انشاء الله استكراه اجمع الير
 فلا كلام وان اكلت على فرق واحد فامرب رؤسهم في اصل الفريضة
 ان يابنت سهمهم وجزء فقها ان وافقه كابوين وثلاث نبات
 ففرب ثلثة في السنة بمباينة الاربعة فالمسئلة من ثمانية عشر
 ولو كن ثمانية من ابني عشر كما مر لموافقة في الربع ولو اكلت على
 من فريق فاما ان يتفرق الاكابر جميع الفرق او يختص بالبعض وكف
 كان فاما ان يكون بين رؤس كل فرقة شكة وسهمها وفق فردا ولو
 الى جزء الوفق او لا يكون ثمة وفق اصلا فمهما جالها او يكون
 في البعض فتسلك لبعض بردات الوفق وتترك عدته على حالها
 وليعمل العمل بما يقتضيه احد من بنظر ما الى اليه حال الرؤس فان
 تماثلت فامرب احدها في الاصل او تدخلت فالكهها او توافقت
 فمرب جزء وفق ففرقة في عدد الاخرى والحاصل في الثالث وهذا او
 لاح من هيل الاربعة وعشرون صورة عليه ان يدور مسائل الامتداد وال
 عشرة المستقرقة منها هي الامهات في هذه الباب وهذا الجدول كان
 في توضع هذا الجمل وينبغي هذه الاعمال من الله العظمة والنو

الى
 وادق الصواب والاصل الوفق
 ما ورد في نسخة ثانيا وادق الوفق والابوين
 ما ورد في نسخة ثانيا وادق الوفق والابوين
 ما ورد في نسخة ثانيا وادق الوفق والابوين
 ما ورد في نسخة ثانيا وادق الوفق والابوين

کتاب الحساب
 در بیان اقسام حساب
 و در بیان اقسام اعداد
 و در بیان اقسام اشیاء
 و در بیان اقسام احوال
 و در بیان اقسام احوال
 و در بیان اقسام احوال

۱۸	۹	۶
—	—	—
۵	۴	۵
—	—	—
۱۵	۲۴	۶
۷۲ ۷۲ ۳۲	۱۸ ۶	۳۷ ۱۴ ۱۴
۱۰۰ ۵ ۳	۳۰ ۴	۴۰ ۱۰ ۱۰
ایست خشتی	خشتی	ایست خشتی
۸۲ ۴۰ ۳۳	۱۹ ۵	۳۸ ۱۱

تفسیر المسائل الموسومة بالفرائض الجاهلیة

تفسیر استدی علی الرضی

ام استدی بر من متولی اند اولاد او علی الرضی بر او فرض عرش و یا ما که کثرت بر عرش که عظیمترین مخلوقات
 اوست و هرگاه که بران غالب بود بر من بر شری آن بطریق اولی و ابو الفتح هر چند در خود نقل میکنند که حق تعالی
 عرش بر خشت آفریده و در حضرت که خیر نیل حضرت عظیم عرش بود از زمین تا آسمان طلبید تا در اطراف آن
 پیردیس چند سال مرید تا آنکه ضعیف و مستند از حق تعالی قوت طلبید او بجان او را قوت داد تا بیشتر از
 بیشتر برید درین نوبت نیز مستند است باز او را قوت داد تا چند نوبت این صورت واقع شد و چون
 از زیرین ملال گشت گفت خداوند اینست را میسر کرده ام یا آنکه شما مانده از جانب آید آمد ای
 جبرئیل چندین هزار سال است که مریدی بنسوز یک عالم از قوام عرش را بر سر نکرده جبرئیل
 گفت سبحان الله ان الله اعلم کیفیت خلقه لانه با ما خدا و قوی که هیچ کس بر جلد او آفرینش آفرینست
 ملا و منزه ملاحظه الله

زونات التالیام احوال
 ۱۲ ۱۴ ۱۵

بسم الله الرحمن الرحیم

تذکره انواع حساب چهار است احاد و عشرت و مات و الوف بعد ازین مکرر شود حوالت
 الوف و الوف الوف و احاد از نکست تا بنده عشرت از ده باشد تا نود و مات از صد
 از صد باشد تا به هصد و الوف از هزار باشد تا به نه هزار بعد از آن عشرت الوف

به نود هزار بعد از آن تا به هصد هزار و بعد از آن الوف الو و ما این چهار مرتبه حساب
 که ذکر کرده شد در نه فصل شرح بهمین خاک فایده گیرند ان شاء الله
 فی ضرب الاحاد و طرق درین باب است که احاد را با هم جمع کنی بعد از آن بیشتر
 که مجموع چند است از بابی ده است هر یک را ده که می پس از آن نظر کنی که از طرف
 تاده چند است می باید دید که ضرب کن و بر آنچه بابی ده گرفتند هم کن حساب
 راست مرون آید چنانکه اگر سوال کنند که هفت در هفت چند است هفت در هفت
 جمع کن تا چهارده شود و بابی ده چهار باشد هر یکی را ده که حاصل شود از طرفی تاده
 سه بابی سه در سه ضرب کن نه باشد مجموع هفت در هفت باشد هفت در هفت
 پس نه شود و همچنان اگر سوال کنند که هفت در هفت چند باشد هفت در هفت

بسم الله الرحمن الرحيم

فی فضل تئین افضل المتأخرین خواجہ نصیر الدین طوسی طاب ثوابہ

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی خیر خلقہ محمد وآلہ المعینین
ان محرم است در معرفت تقوم ششم بی فضل **فصل اول** در حساب حمل و
آن بمن ترتیب است ایچہ ہوز حملی کلین سخص وقت شد ضیق میں کونہ
ایک ب و ج سے دوچار ہر چہ شش ہفت ہشت نہ
دو کست لایسی م حمل ن ہجہ ہشت ہشت ہشت
م بوق صد و دویست ش سیصدت ہمار صدت پانصدت
شصد ہ ہفتہ من مشصد ہ ہشت ہشت ہشت ہشت
و شت عدد است نہ آجا و در عشرات و نہ مات و یکی الف دو کمر عدہ
ہم ازین ہر ہما م کہ است و پشہ را فر پیش و از نہ و کمر را با پس
ما زوہ **یک** ست دو و لایسی **تہ** صد و پچہل و پنج **تہ** ظہ ہزار
و ہفتہ و شتادونہ و چون عدد ہزار ان مضاعف کرد و عدد انرا

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the name 'Nasir al-Din Tusi' and other illegible text.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a date '1000' and other illegible text.

Handwritten notes at the top of the page, including the name 'Nasir al-Din Tusi' and other illegible text.

بر حرف **ح** کہ ششم ہزار است مقدم دارند چھن **ن** و ہزار **ق** صد ہزار
خ صد ہشتاد و بی ہج ہزار ہزار و ہفتہ صد و بی ہزار و ہشتاد
و شصت و چہار ہزار و بی ہشتاد و چہار ہشتاد ہشتاد ہشتاد ہشتاد
ہج عدہ و بنا شد صفری ہنند بدین کونہ **فصل** دوم در ایام ہجرت
ہفتہ یعنی روز نامی و شت ہمای آن جنین باشد **ایک** شنبہ و ہشتاد
ر شنبہ **چہار** شنبہ **ہ** چھتہ **و** چہر شنبہ و بعضی شان شنبہ ہفتہ
فصل سیوم در تاریخ عربی و آن معرفت و نام ماہہای ایشان است
محرم صفر ربیع الاول ربیع الآخر جمادی الاول جمادی الآخر رجب
شعبان رمضان شوال ذی القعدہ ذی الحجہ و اول ماہہا را بدین ماہ
نومسناسند عدد روز نامی ہر ماہی ایسی روز بود و ماہ است ہنر روز و ہوا
پیش و کم نباشد و نشان روز ہمارم عدد روز نامی بود و روز اول را از انما
غہ ہوانند و روز سیم را سب و چون ماہ بہ آخر آید ہر چہ ہشتاد و ہشتاد
درست راست بر صفحہ اول نام آن ماہ کہ نوشتہ باشد نویسند و
حساب ماہ اول را از سالی سی روز گیرند و ماہ دوم ہریت ہنر روز چھن

خلو غفد الجشسد

دہ ہزار
سہ ہزار
ہزار
۴

تاریخ احوال

ماهها و در هر یکی سال نازده بار و در آخر هر یکی یک روز نازده گشته نامی روز
شود و آن روز که بگفته اند و ابتدا در این تاریخ از رحمت بقره مصلی الله علیه
یک روز از یک پهنه **مفسر** چهارم در تاریخ رومی و نام ماههای ایشان است
تشرین الاول تشرین الاخر ثانون الاول ثانون الاخر شباط
آدار نیسان ایثار حریران مقوس آب ایلول و این چهار
ماه می باشد و آن تشرین الاخر است و بین آن و حریران ایلول
در روزهای هفت ماه دیگر شش ماهی یک است و یک و شش ماه در سال
پایانی است و هفت باشد و در سال چهارم است و در روز بود و هفت
در روز بود و در روز هفت و نهم را یک است و کیند و آن روز نام
عدد و آن روز با بود و نمیدان تاریخ از عهد اسکندر رومی باشد و فیلسوفان
مفسر ششم در تاریخ فارس و نام ماههای ایشان است
فروردین ماه اردیبهشت ماه خرداد ماه تیر ماه مرداد ماه شهریور ماه
مهر ماه آبان ماه آذر ماه دی ماه بهمن ماه اسفند ماه و
روزهای هر ماهی سی می باشد و پنج روز چندی روزی در اصل که گنجا

باید داشت از آن باقی است
که از تاریخ است تا تاریخ دوم
یکین و چهارشنبه در وقت است
روز و روز و ساعت و چهارشنبه
قطع میکند و از این است و روز
دوازده ساعت و شش ماهی روز
بشن و وقت از روز حاصل
می شود که در سال سیصد و چار
و چهار روز از این چهار
و هفت است و این است
و چهل و هفت دقیقه حاصل میشود
و این مقدار از حساب است
بست و چهار ساعت است
او زشت و او زشت است
چون که با روز بود که در
ست و چهار چهار است
و هفت است و چهار ساعت
و چهل و هفت دقیقه است
و این است و در سال
سیصد و هفت و در سال
و عادت است و این است
چنانچه در این است

و عادت است و این است
چنانچه در این است

باز **مفسر** هفتم در تاریخ فارس و نام ماههای ایشان است
فروردین ماه اردیبهشت ماه خرداد ماه تیر ماه مرداد ماه شهریور ماه
مهر ماه آبان ماه آذر ماه دی ماه بهمن ماه اسفند ماه و
روزهای هر ماهی سی می باشد و پنج روز چندی روزی در اصل که گنجا
و عادت است و این است
چنانچه در این است

یاد آخر اسفند در اندامه افزاینده و آنرا ششم است و خوانند و این ماهها
را ماه قدیم خوانند و نمیدان تاریخ از اول ملک در دومین شهر یاد کرد که
لوگ عیسی است نشان روز نامی قدیم و هر روزی بود و گاه باشد که در
را بنام هر روزی و نام روزها بنام فارس بسیار است از شهرت
شهر بود بهفت دارند خرد او و مزاد و چنانچه آذر آبان خرداد ماه
تیر بهشت و پنجم مهر بهشت و ششم فروردین بهرام رام
باد و دیندین و این است که آشتاه آبان و امید و شهر اسفند این
و نام روزهای چندی در دیده اینست که هر روزی است و اسفند است
و وقت است و ششم در تاریخ فارس
عهد سلطان جلال الدین ملک شاه تاریخ ننواهد آنکه نام ماههای این تاریخ
هم نام ماههای فارس است و عدد روزهای هر ماهی سی می بود
و در دیده در آخر اسفند از ماه یک روز بهر چهار سال تاریخ
یک روز دیگر یک است و آخر هر افزاینده تا ششم روز شود و روز اول
ماه روزی بود که در نیم روز از روز آفتاب در اصل بود و از رحمت است
و عادت است و این است
چنانچه در این است

این کتاب در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام

کرده باشد و بعضی احوال فروری و اول میگردیم با هر روزی که کند که در روز
 یازدهم شش که شش از آن روز باشد آفتاب از برجی بر برجی امثال کرده
 باشد و این چهار ماه را اجلی و مکتبی خوانند و مبداء این تاریخ که پیش
 نکشای که در تقویم پنج جدول ماریک بر صفحه دست راست
 شش از تقویم که اگر کشند در یکی روزهای هفت روزم نویسند و
 در چهار دیگر روزهای ماههای این چهار تاریخ هر روزی برابر روزی که
 افتد که از روزهای هفت روزم نویسند و نام ماههای این چهار تاریخ بر چنان
 دست راست آنجا که نوشته باشد نویسند **مصل** هضم شود
 عدو ستارگان سیاره و افلاک نشان این ستارگان افکار سارانه
 حاصل شتری مرغ شمس زمره عطاره و هر یک بر فلک
 دیگر هم بر این ترتیب که یاد کردیم و دورترین افلاک از زمین رحلت
 و نزدیکترین فلک قمر و شش ماهی این که او که در تقویم اخرف
 کند از نامهای ایشان ازین هفت شمس قمر را نیز من خوانند
 شمس را نیز اعظم و قمر را نیز اصغر و پنج باقی را خمس میخوانند

این کتاب در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام

در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام

از آنچه که در یکی از ایشان بر استقامتی باشد پس و قوی پس بر جوی و
 پس و قوی و اگر پس مستقیم شوند و شمس قمر را نیز استقامتی نمودن
 و شتری را معلوم خوانند و با مرغ علیات زمره و عطاره در سلفین
 خوانند و شمس این ستارگان مختلف بود و بانی ستارگان که بر ایشان شمس
 باشد تا مات خوانند و محور فلک شمس باشد و بالای او فلک نیم بود که از
 فلک الافلاک خوانند و فلک اهلک نیز خوانند و او نیز افلاک را از جانب
 مشرق بجانب مغرب حرکت میدهد هر یک شش بار روزی و دیگر افلاک از
 مغرب مشرق حرکت میدهد هر یک یک بار حرکت خاص خویش **مصل**
 هضم شود در بروج دوازده گانه و از این آن روز فلک را که هر یک بر
 حرکت میکنند دوازده بخش دارند کرده اند و هر یک را برجی گویند
 و هر برجی را شش بخش کرده اند هر یکی را دقیقه خوانند و هر درجه شصت
 بخش کرده اند هر یکی را دقیقه خوانند و هر دقیقه را شصت ثانیه و هر
 شصت ثانیه حاکم خوانند بخش میکنند و نام برجهای دوازده گانه
 اینست حمل ثور جوزا سرطان اسد سنبله میزان عقرب

در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام
 و در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام

در بیان احوال و سیرت
 و صفات ائمه اطهار علیهم السلام

در حجاب

۲۴۶
۶۱

میزان عقرب توسن جدی و ثور است و نشانه‌های ایشان جنان بود
که حسی ایشان صفت کنند و ثور را نشان و جوزا را ابرو
و سنبله و میزان و عقرب توسن و جدی و ثور است و نشانه‌های
و نشانه‌های درجات و دقائق ایشان عددها یک باشد و عدد
درجات از نسبت و نه نگذرد و از آنجه که خون می شود برج باشد و عدد
و دقائق از پنجاه و نه نگذرد و زیر آنکه خون کثرت شود و درجه باشد و در تقویم
بعد از جد و لهامی توابع هفت جدول است و ای باشد چه موضعی بود
هفتکار در نیم روز هر روزی در هر جدولی برای هر روزی سه رقم بنویسند
یکی رقم برج باشد و یکی رقم درجه و یکی رقم دقیقه و آن موضع گویند
با آن قدر درجات و دقائق که در نیم روز از روز و ماه از آن برج باشد
کو اگر باقی بماند پس به آن یک کسب بخانه ترتیب افکند چون
درجه دقیقه کو کسب روز بر روز زیاد شود و کو کسب تقویم باشد و چون در
نقصان بود راجع باشد و اگر زیاد بود نقصان شود مقیم بود **نفس**
نهم در مقدار روشنی ستارگان در بروج بدانکه آفتاب دوری را در یک سال

یک سال قطع کنند
۶

دوره دوری راجع

سپست هفت شش روزی و شش ماه تمام کند و زیاد از دور دور که آن
سه روز قطع کند و فصل دوری را می سال تمام کند و برج جو سال
و نیم و در هر دو از ده ماه و نیم چهار ماه و نیم راجع باشد و شش
دور می را در دو از ده سال تمام کند و برج در یک سال قطع کند و در هر
سیزده ماه چهار ماه راجع باشد و در نیم دوری در دو سال
الا یک ماه و نیم و دو ماه و نیم راجع باشد و در هر دوری در هر دو سال
تمام کند و برج خون مستقیم و سبک بود باشد و در هر هفت شبانه
روز تمام کند و در هر یک سال هفت ماه و نیم یک ماه و نیم راجع باشد
و عطار در دوری را در هر دو سال تمام کند و برج خون مستقیم
رو باشد در شانزده روز تمام کنند و در هر صد و شش از ده
روز سپست و دو روز راجع باشد و کو اگر بماند دوری را در سپست
و چهار هزار سال تمام کند و برج را در هزار سال و در هر هفت
شش سال عقرب **مفسر** و مسم در جوز هر عرض ماه
و دیگر ستارگان بدانکه آفتاب را در ای باشد که میان ستارگان

بگذرد و آنرا منقطه البروج خوانند و ماه را ماهی دیگر باشد که
 با مدار آفتاب در دو موضع تقابل کند یکطرفه است و آن دو تقاطع را
 جوزهرین و عقده تین خوانند بس که نیمه از مدار ماه در جانب شمالی و
 از مدار آفتاب و نیمه دیگر در جانب جنوبی آن عقده را که چون ماه
 از آن بگذرد و شمالی بود راس خوانند و آن عقده را که چون ماه از آن بگذرد
 جنوبی شود و جنب خوانند و مقدار دوری ماه از مدار آفتاب عرض خط
 و عاتش پنج درجه بود و تقویم ماه را طول ماه خوانند و راس تقویم را
 سیری معکوس بود مانند گوگردی در نوزده سال
 و بر جی در نوزده ماه و در جی در نوزده روز قطع کند تقویم و صورتش

و در تقویم موضع راس بعد از تقویم عطار راس را بر جی در جی

در نقطه و موضع جنب برج مقسم باشد از آن برج بهمان درجه و دقیقه
 بدین سبب موضع جنب نیارند و آنست که عرض ماه را بعد و سبب
 جداگانه در پهلوی تقویم ماه پیاورند و در دو سطر یکی دقیقه و عرض ماه
 در بر جی از دور که بعد از راس بود شمالی صافه عدزاید بود در راس
 دیگر که بعد از آن بود و نیز روی جنب دارد و تا رسیدن جنب شمالی
 تا بطاقتن بود و در راس سیوم که از جنب گذشته باشد جنوبی
 تا بطراید بود و در راس چهارم که بعد از آن بود و نیز روی راس دارد
 تا رسیدن راس جنوبی صاعدا نقص بود و تحت مخرمه راس عم
 باشد و باشد که در بعض تقویمها عرض معکوبی را در پهلوی تقویم او پیاورند
 و آفتاب را عرض نبود از جهت آنکه عرض دوری ستارگان بود از راه
 آفتاب از راه خود دور نشود و نشانی شمالی و جنوبی و زاید
 و ما بطاقتن اول که نیز در تحت انهای زاید و ناقص از دو حرف
 آخر که نه **مصل** باز دهم در ساحت و ارتفاعات شنا
 روزی را به پسر و هم از قسمت کرده اند هر یکی راس اعنی خوانند و هر

بدر صورت
 شصید شهص
 جهیل حصص

بیشتر قسمت کرده اند و هر قسمتی را وقتی خوانند و در تقویم بار بار
 هر روزی ساعات و دقائق آن روز بنهند و چون آنرا بنهند و چهار ساعت
 نقصان کنند باقی ساعات و دقائق شب باشد و از وقت
 تحویل آفتاب بجای تا بوقت تحویل آفتاب بر همان روز افزاید و
 نیمه دیگر کار هر دو شب یکسان باشد پس در ازترین روزها
 سال و کوتاه ترین شبها و وقت تحویل آفتاب بر همان باشد
 و کوتاه ترین روزها در ازترین شبها و وقت تحویل آفتاب بجای باشد
 و بوقت تحویل آفتاب بکل زمین شب و روز برابر باشد و این ساعات
 را ساعات متساوی خوانند و چون هر روزی و هر شب را جدا جدا
 قسم مساوی کنند این ساعات را ساعات زمانی مسموع نیز خوانند
 و مقدار هر ساعتی بحسب درازی و کوتاهی روز و شب می افزاید و می کاهد
 اما ارتفاع آفتاب و آن مقدار دوری او بود از سطح اقیانوس که بر زمین کعبه
 و میان ظاهر و پوشیده از آسمان جدا کند و آن مقدار بدرجات
 و دقائق باشد و عایش بوقت نصف النهار بود و عایش از ارتفاع هر روز

در تقویم بعد از ساعت در جدولی جدا گانه در پهلو می آورند و مسج
 ارتفاع آن روز در جدولی با و نه شود **مسجد** و او از و هم در نظر
 است نظر بعضی کوکب بعضی اما نظر آنست که چون دو کوکب در یک برج
 و یک درجه و یک دقیقه جمع شوند آنرا قرآن و مفت از آن خوانند پس اگر آن
 میان آفتاب و ماه بود آنرا اجتماع خوانند و اگر میان آفتاب و یک
 از کوکب متجزه باشد آنرا اتراق آن کوکب خوانند و چون در دو دقیقه
 دو کوکب در دو برج یکی از آن دو برج سیم دیگری باشد متساوی بود
 از آنست پس خوانند از جمله آنکه بعضی میان آن دو کوکب پس در دو کسرت
 و اگر یکی از آن دو برج چهارم رجبی دیگر باشد آنرا سیم خوانند و اگر
 و اگر یکی از آن دو برج چهارم رجبی دیگر باشد آنرا سیم خوانند
 و اگر یکی از آن دو برج پنجم رجبی باشد دیگر سیم خوانند و اگر یکی از آن دو
 خوانند و مقابله برین را است تقابل خوانند و اگر یکی از آن دو برج دوم
 دیگری بود یا ششم ششم یا دوازدهم میان آن دو کوکب پنج
 نظر نباشد و هر کوکب را وقت سیم و دو تریج و دو شصت باشد

ذکر این از اشیاء است
 و اگر یکی از آن دو برج

از هر دو جانب و یک مقابل و یک مقابله شش بنوعی در جهت نظر بود
و راست دوش بر آن کوب خرمقار نبود و آنرا مجاسه خوانند
و زهره و عطارد و اما اقیاب خراخراق نبود ایشان را با یکدیگر خرقه
دست بنوعی و از جهت آنکه این دو کوب از اقیاب بسیار دور نشود
مانند دیگر کواکب چه زهره شش از جهت درجه و عطارد پیش
از دست و هفتاد درجه از اقیاب دور نشود مانند دیگر کواکب
از هر دو دور نشود و جانبی چون کواکب متوجه باشد در یکی از
این نظر تا گویند متصلت و چون اتصال تمام شود و بگذرد و گویند
متصرفت و این انظار کواکب شش کانه غیر ماه بر حاشیه
تقویم نبوی پسند از جانب دست راست بر صنف اول برابر هر روز
باشی که آن نظر در وی افتد و آنرا اتصالات کلی
خوانند و نام ماههای این چهار تاریخ و روزهای که در آن تاریخ
مشهور بود هم در اینجا نویسند و تحول ستارگان از برجی که
هم آنجا ثقل کنند اما تناظر بر دو کوبه یکی آنکه میان دو کوب باشد

در اینجا در

که هر یک در دو موضع باشد از دو جانب هر هر سلطان بهر جهت
که بعد هر یک از نقطه سپهر سلطان و هر جدی است او باشد مثلاً یکی
در پرست درجه ثور بود و دیگری درجه درجه باشد چه بعد هر
از هر سلطان یک برج و ده درجه بود از هر جدی چهار برج است
درجه دوم آنکه میان دو کوب باشد که در دو موضع باشد مثلاً
در مطلع است او باشد و آن دو موضع بود از دو جانب هر
حل و میزان که بعد هر یک از نقطه های هر حل هر میزان است او باشد
مثلاً یکی در پرست درجه حمل بود و دیگری درجه حوت که بعد است
از نقطه هر حل است درجه باشد و از نقطه سپهر میزان پنج کج
دوه درجه دست نظر را هم در میان اتصالات کلی بنهند و باشد
که کوبی متصل باشد بکوبی بر سپهر نظر و تناظر و بیشتر از تمام
این اتصالات باطل شود بسبب رجوع مابطو کوب متصل با بسبب
استقامت آن کوب که اتصال با بود و یا بسبب عمت سیر
او و آن باطل شدن را اشکات خوانند و با نیزین اشکات

نشسته و عده منتهای نظرها و آنچه بان تعلق دارد بدین گونه باشد متعارف و قوی
 در شب یس **سبع** **تسلط** **تساوی** و استقبال
 اجتماع **اتصال** **بجای** **سده** **تحویل** **نهار** **لیس**
تساوی **اشکات** **مصل** **سینه** **و** **هم** **در** **منازجات**
 قمر و دیگر احوال در صنفی دست چپ تقویم در هر ماهی اول ایام است **سابع**
 پنج و دوم ایام ماه عینی در جدول از بار نیز ایام تا بر ششم اعدا و
 و محل ماه یعنی برجی که قمر بوقت نصف النهار در آن برج بود در جدول
 دیگر بنویسند در پهلوی آن در جدول چهارم ساعات انتقال ماه از برج
 برجی و نشان روز اگر انتقال بر روز بود یا نشان شب اگر انتقال
 در آن شب بود که بعد از آن روز باشد بنهند پیش شش جدول
 متساوی بر کشند جهت نظر قمر **کواکب** **شش** **کانه** **باقی** **اول** **اقبا**
 بعد از آن کواکب پنجاه تریق افلاک بسازند آسی هر روز
 که در وی یاشبی که بعد از وی بود و قمر را با کوی ازین کواکب
 شش کانه باقی نظری بود در جدول آن کواکب رفته آن نظر

و رقم ساعتی که نظر در آن ساعت بود نشان روز یا شب بنویسند
 و آنچه بارای روزی بود که در وی یاشبی که بعد از او بود **سبع** **نظر** **نقشه**
 خالی باشد و این اتصالات را نمازجات قمر گویند و طالع اجتماع
 و استقبال که در هر ماه اقبه در صنفی دست راست در اتصالات
 کلی در جدول آن یک بنهند و روز یا شب یقین بنویسند و ساعات
 از آن روز یا از آن شب گذشته باشد و برج طالع و عاشر و در **سبع**
 و دقیق هر یک هم بنویسند و طالع آن باشد که در آن وقت
 از مشرق طلوع کند و عاشر آن بود که در آن وقت مسمان مشرق و
 مغرب بر میان آسمان بود و جزو اجتماع هم بنویسند و آن **سبع**
 باشد از فلک که اقباب و ماه در وی قران کرده باشند
 و جزو استقبال هم بنویسند و آن در روز موضع اقباب بود
 و وقت آنکه با ماه مقابله کنند و پیش موضع ماه و حالات قمر هم بنویسند
 بعضی در جدول جداگانه بعد از نمازجات در صنفی دست چپ و بعضی در
 خانههای خالی از جدول نمازجات بنویسند بطوریکه در حالات

سبع

مقارن کار

نخت مجا پاره ماه بار اس فوینت که در کدام روز یا شب باشد
 بچند ساعت و رسیدن ماه بود بر جبر شرف و بدر بر جبر
 خود و اقباب یعنی طلوع و بعد از آن شرف و بسو و کوب پان
 کینم و حال طلوع محترقه کوسم و بعضی رسیدن ماه تحت الشعاع هم آیند
 و بعضی خروج از تحت الشعاع را هم بسیارند و آن وقتی بود که ماه از اقباب
 پیش از اجتماع با دوازده در جبر و جی سده ماه با یکدهم میارند
 و چنین گویند که کیمه کوبی است و میر او معکوس است و دور
 بعد و چهل و چهار سال تمام کند و برجی بدوازده سال قطع کنند
 و چنین گویند بر فلک بیدار نیست و علامت حملات اینست قمر بار
قمر بار یعنی قمر شرف قمر بجهت طلوع قمر بطریق محترقه
قمر یا کیمه فصل چهاردهم در منازل قمر و آن است
 و مشت است و نامهای ایشان اینست شرفین بطین شریا بدوان
 محترقه شرف ذراع نوره طرفه جنبه زبره صرفه عوا سماک
 غفر زبانا اکلین قلب شولا نغیم بلده ذراج بیخ سعود

و اول بسو ط

معین بر

از منازل در برید و خردید دارد ماه
 آنچه بخش از زمین است که گفته اند خاک
 شود و خیمه و صوف و طرف کوران
 بلد و ذراج و اطلیل و زبانا و سماک

بدر

بدان از طلوع منتر تا طلوع منتر سیزده روز بود و سال
 یکبار یا دو بار یک منتر یکبار در روز کثیر و در سال کثیر

آخریت یا مقدمه متوضر است قمر روزی در منتری باشد
 و گاه باشد زیادت از یکروز و در منتری باشد و گاه باشد که در
 یک روز زیاده از منتری رود و موضع ماه در منتری که باشد
 بوقت نیم روز نام آن منتر در جدولی جداگانه بنهند بازاری آن
 روز و بعضی استقال ماه از منتری منتری در جدول دیگر بنهند و چون
 فلک دوازده برجست و منازل است و مشت حصه هر برج
 و منتر فلک منتری باشد و اقباب هر منتری که بار بس کند
 و از اینجا دور شود آن منتر شش از طلوع اقباب بر آید و چون
 ظاهر شود طلوع آن منتر در میان اتصالات کلی بنویسند باز
 ای از روز و بوقت طلوع هر منتری سقوط رقیب آن منتر بود و آن
 منتر را نیز و هم بود از آن منتر **مسئل** یا نزد هم در ظهور و
 و دیگر احوال که کوب سپاره ستارگان علوی پیش از اتراق
 بچند روز در مشرق ظاهر شوند پیش از طلوع اقباب و اتراق ایشان
 در میان استقامت ایشان باشد و مقابله ایشان با

زحل منتری و مریخ و

و مغرب منتری و بعد از
 غروب آفتاب و بعد از
 اتراق چندی روز

اجتماعات و استجمالات را هم صورتها بنهند و صورتها طالع را
زائجه خواهند و بعد از در قهای ماهها حسونی و کسوفی که در این سال
افتاده باشد ثبت کنند و اما دیگر چه و لهما که پیش از اوراق ماهها
وضع کنند جهت احکام فصول و قرانات و اجتماعات استجمالات
و جهت ارایع و زیاده دیگر بحسب عادت مرقومی باشد و اگر شرح
ستغنی است معرفت تقویم هم با و هم رسپل اختصار و مقصود
زائجه در صفحه **فصل نهم** در خانها و وبال استارگان جدی بود
خانهای زحلند قوس و چون خانه شتری اند حل و عقرب
خانهای مریخند ثور و میزان خانهای زهره اند جوزا و سنبله خانها
عطاردند سرطان خانه ماه است اسد خانه اقاب و مقابل خانه
مرکوبگی وبال ابو بود پیش خانهای نیرین وبال زحمت و خانهای او
وبال ایشان و خانهای شتری وبال عطارد اند و خانها
عطارد وبال شتری و خانهای مریخ وبال زهره و خانهای زهره
وبال مریخ و زس و زس رانه خانه بود و وبال **فصل دهم**

ساعات و تعیین اوقات
و احوال بکنند و طالع را
بر یکی هم ثبت کنند

باشند

خانهای ز

در شرف و بهبوط استارگان شرف اقاب در نوزدهم درجه
حل است و شرف ماه در سیوم درجه ثور و شرف زحل است
و یکم درجه میزان و شرف مشتری در پانزدهم درجه سرطان و شرف
مریخ در پانزدهم درجه جدی و شرف عطارد در پانزدهم
درجه سرطان و شرف زس سیوم درجه جوزا و شرف
و سنبله در سیوم درجه قوس و شرف زهره شرف ماه است الا
اگر آن درجه قوس شرف باشد و اما لوگب و زحل در شرف
دارد قوه شرفی در تریاید بود و چون از آن درجه بگذرد و رو
در نقصان دهند و بهبوط هر کوی مقابل شرف او بود بهمان
و حالش همچون حال شرف بود که کسوم و کشف اند که طریقه محرقه میان
بهبوط اقاب و بهبوط ماه باشد یعنی از اول درجه نوزدهم
نیز آن تا اول درجه چهارم عقرب **فصل دهم** در
مشکلات و ارباب ایشان حال اسد و قوس مثل است
و ارباب این مثلند بر روز اقاب و مشتری زحل نیرین ترتیب

در شرف زهره است و نهم درجه
حوت

بر خلاف

و شب مشر برابر اقباب مقدم و از دوشور و سینه و جبهه
 مثلثه خاکی اند و ارباب این مثلثه بروز زهره و قمر و مریخ باشد و شب
 قمر زهره مقدم دارند و جوزا و میزان و دلو مثلثه و اسی اند و ارباب
 این مثلثه بروز زحل و عطارد و مشتری اند و شب عطارد و مقدم دار
 بس زحل بس مشتری و سرطان و عقرب و حوت مثلثه تا هی اند و ارباب
 این مثلثه بروز زهره و مریخ و قمر و شب مریخ بروز زهره مقدم دارند
 بیستم در حدود کواکب و ارباب آن بد آن کواکب را از کواکب
 متحرکه در هر برجی صدی بود و آن چند درجه معین باشد و در حدود
 خلاف کرده اند و مشهور تر حد و دهم یا نیست **فصل بیست و یکم**
 در وجه و دیگر خطهای کواکب اما وجه است که هر برج
 را به مثلث کرده اند و از محل ابتدا کرده مثلث اول از برج ثور که است
 شب بصاحبش مریخ و افق اند و مثلث دوم از آنکه شب
 فلک مریخ بود یعنی اقباب و مثلث سوم از آنکه شب فلک
 اقباب بود یعنی زهره و مثلث اول از برج ثور از آنکه شب زهره

و این تفصیل است که
 در جدول نهاده ایم

و قدر را همچنین به مثلث
 کرده اند

بود یعنی عطارد و در وقت دوم از آنکه شب او بود یعنی ثور و مثلث
 سیوم از آنکه بالای همه است یعنی زحل و بعد از آن از آنکه شب
 زحل است یعنی مشتری و بعد از آن از آنکه شب او است یعنی مریخ
 و هم بن قیاس تا آخر حوت که نوبت هم مریخ رسد و او را
 اندک دو وجه بود در پہلوی یکدیگر و آن مثلث آخر حوت و مثلث اول حمل
 باشد و وجه را صورت نمر خوانند و باشد که بروج را همچون
 مثلثها قسمت کنند و مثلث اول از هر برجی بصاحب آن برج دهند
 و مثلث دوم بصاحب آن برج که از همان مثلثه بود که بعد از او بود و
 آخر صاحب آن برج را که باقی بود از همان مثلثه مثلث است
 اول حمل مریخ را و مثلث دوم مشتری را که صاحب است و مثلث
 سیوم مشتری را که صاحب قوس است و همچنین در دیگر برجهای
 و این قسمت را در چاقی خوانند و همچنین هر برجی را بفضله قسمت کرده اند
 و قسم اول از حمل مریخ دهند که صاحب حملت و قسم دوم بصاحب ثور
 دهند یعنی زهره و سیم بصاحب جوزا یعنی عطارد و همچنین تا

و جوز را همچنین به مثلث کرده اند

متاد

در اوایل عقرب و حنیضها از پهنی معلوم کرد و این او جهای جب
 زنج مادشا هست و در و کز زیجا مختلف بود و اما قمر را اوج در وقت
 اجتماع و استتقال باشد و حنیض در وقت وترج اقباب
فصل در احوال بروج حمل و ثور و جوزا بر جهای بهار و
 اند یعنی چون اقباب در این بر جهای بود بهار باشد و سرطان
 و اسد و سنبله بر جهای تابستانی اند و میزان و عقرب و قوس
 بر جهای خرفی اند و جدی و دلو و صورت بر جهای زمستانی
 و بر جهای اوایل این چهار فصل منقلب خوانند و آن حمل و سرطان
 و میزان و جدی بود بر جهای میانه فصلها را ثابت خوانند و
 آن ثور و اسد و عقرب و دلو بود بر جهای آخر فصلها را
 زوجه بدین خوانند و آن جوزا و سنبله و قوس و صورت
 بود و بر جهای بهاری و تابستانی شمالی اند و عالی و بر جهای خرفی
 یعنی تابستان یعنی و درستان جنوبی اند و منخفص و حمل و
 مذکر و نهاری بود و ثور و مونث ویشلی بس من ترتیب

سال را

یکی

مذکر و نهاری بود و یکی مونث ویشلی بس بروج مشرق خاکی و آب
 مونث ویشلی بود و بروج هوایی التشی مذکر و نهاری و بروج التشی
 هوایی گرم بود و بروج خاکی و آبی سرد و بروج آتشی و خاکی خشک
 باشد و بروج هوایی آبی تر و بروج زمستانی و بهار و صبح الطلوع باشند
 و بروج تابستانی و خریف استیقیم الطلوع **فصل در احوال**
 در احوال کواکب زحل و مریخ و زحل و زحل و مریخ و زحل و زحل
 و مشتری و زهره سعد و شمس سعد که زهره سعد اصغر و عطارد و اسد
 سعد بود و با شمس و مشتری و زحل و زحل و زحل و زحل و زحل
 و از ترنج و مقابله و مقارنه شمس سعد است و زحل و زحل و زحل
 که کواکب علوی و شمس مذکر و زهره و قمر مونث و مریخ مذکر و زحل
 نهاری و الا مریخ و مریخ و شمس گرم و خشک اند و زحل سرد و خشک و مریخ
 و زهره گرم تر و با اعتدال نزدیک قمر سرد و تر و عطارد و زحل
 پیوند و طبع است که زحل و زحل و زحل و زحل و زحل و زحل
 در خانه های دوازده گانه آن برج و درجه که از مشرق طلوع کنند

باشند نهاری اند و مریخ و زهره
 و زحل و زحل و زحل و زحل
 و زحل

در هر وقتی آنرا طالعی گویند و آن خانه زندگانی و جان من و عین باشد و عمر را
 و آنکه در کاری تعلی بدین خانه دارد و بعد از آن خانه دوم باشد
 و آن خانه مال معیشتت و باران بود و خانه سیوم و آن خانه زود
 و خواهران و خویشان و تحویل باشد پنجاه چهارم و آنرا تو بد لاری
 خوانند و آن خانه پدران و املاک و مقام و عاقبت کار را بود خانه و عواقب
 پنجم و آن خانه فرزندان و شادیهها و هدیهها بود و خانه ششم
 خانه بدگان و خدمتکاران و برنجیزی و چهار پیمان خرد شد
 و خانه هفتم و در غارب بود و نظیر طالع و آن خانه زنان و اربابان
 و خصمان بود خانه ششم خانه خوف و مرگ و بکیت و میراث
 باشد خانه نهم خانه سفر و علم و دین و خواب بود خانه دهم
 خانه عمل و سلطان و مادر بود و آنرا وسط السماخ است
 خانه یازدهم و آن خانه امید و دوستان و سعادت بود
 خانه دوازدهم خانه دشمنان و بدبختی و چهار پیمان بزرگ
 بود و هر خانه درجه و دقیقه باشد از بر جی آنرا موضع خانه را
 را بود

نصب در

شغل

در وجه هر خانه از پنج درجه شش از آن موضع باشد تا پنج درجه پیش
 از موضع خانه که یکبار بود و ازین خانههای طالع و هشتم و چهارم و دهم
 او تا و اند و یازدهم و پنجم و دهم و ششم و هشتم و دوازدهم هم قطند
 از طالع و از همه خانهها قوتیر قوتیر طالع و عاشر است پس هفتم
 پس چهارم پس نازدهم پس پنجم پس سوم پس دوم پس
 هشتم و ضعیفترین همه خانهها دوازدهم بود پس ششم که تمام آنرا اند
 و هم ساقط و این دوازده خانه چهار ربع باشند یکی از عاشر طالع
 تا طالع و آن بکر بود و دیگر از طالع تا ربع و این مونسث بود و این دو
 ربع صاعده بود و مقابل ربع دیگر مونسث و مقابل مونسث صاعده مذکور بود
 و از خانههای طالع پانزده نام اوطاق بود چون سیوم و پنجم مذکور
 بود و هر چه نام او جفت بود مونسث **فصل بیست و ششم** در فرج
 و تیغ و کواکب و آنچه بدان مانده فرج زحل در دوازدهم بود و فرج اقیان
 در نهم و فرج قمر در سیوم و فرج عطارد در طالع و فرج زهره
 در پنجم و فرج مشتری در یازدهم و فرج مریخ در هشتم و مقابل

پس از آن فرض در خانه بود که
 و هشتم مایل و تا دهم
 و دوازدهم و ششم
 و نهم زایل و دهم و پنجم

این دو
 ربع مونسث مونسث بود و مقابل
 مذکور بود

و آفت و مقابل ارتخ خوانند چنانکه ترخ زحل در ششم بود و ترخ آفتاب
 در یوم و باقی بر این قیاس و بودن کواکب نهاری زور فون
 الارض و پشت تحت الارض و کواکب لیلی ^{بسیار} ترخ خوانند و همچنین
 بودن کواکب مذکر در ربع مذکر و خانه مذکر بودن کواکب مؤنث ^{چیز دیگر باشد}
 در ربع مؤنث و خانه مؤنث هم قوی دیگر باشد ^{اینست} شرح و تفسیر ^{فصل} و غیره

شناختن

فصل بیست و هشتم در حاکم نظر تألیف و تدبیر و نظر دو
 هندلیت تمام دوستی و تدبیر نیم دوستی و مقابله و ترخ
 نظر دشمنی و ترخ نیم دشمنی و نظر دوستی بسود تمام سعادتی
 باشد و نظر دشمنی بایشان بدینا باشد و نظر دشمنی ^{مخوف بود} بایشان
 و نظر دوستی بایشان باین باشد و مقارنه و مجابه و مقابله
 با سود تمام سعادتی بود و با نخوس تمام نحوی و شاهر بجا بی نظر بود
 و حد هم نظر را جرم گویند و جرم علون در چه پیش از کواکب و در چه پس از کواکب

مقابل تمام دشمنی

مردم

برخ منت در جهت بود و جرم سفیدین هفت درجه پیش و هفت درجه پس و جرم
 درجه پس ۹۰ م ^{آفتاب} در هر جانب ^{در چه} و جرم ^{مردم} در هر جانب ^{دوازده} درجه

در چه

و جرم راس و جنب مجرم تر بود و چون کواکب کوکبی ناظر خواهد شد چون
 مجد جرم رسد گویند مقصدت و اتصال تمام آنگاه بود که میانه ایشان
 کمتر از نیمه جرم هر دو کواکب بود چون کمتر از نیمه جرم کواکب متصل شود اتصال
 بنیات رسیده باشد و چون از نظر کواکب بمنصرف شوند در جهات ^{اف}
 چون در جهات اتصال باشد و غیره چون به برجی انتقال کنند که کواکب
 ناظر خواهد بود اما هنوز بعد اتصال رسیده باشد گویند بعید الاتصاف
 و اگر منصرف شده باشد و دیگر کواکب را نخواهد دید گویند خار است
 و اگر در برجی مسیح کواکب از شش کواکب باقی نماند اصلا کواکب دشمنی است

بیرون بود

بود از آن مرد و کوی نظر خوانند
 که جرم کمتر باشد

فصل بیست و نهم

در مدلولات کواکب از طبقات
 مردم زحل کواکب پران و دهقانان و آرباب خانه‌های قدیم و مردمان
 سیاه باشد و مشتری کواکب سادات و ذوات و ذراد و در شرافت
 آرباب شایسته بود و جرم کواکب سپاهیان و اهل سلاح و زنگان و عیاران
 و جلدان و قصابان و ذوالان باشد و شش کواکب دشمنان و در حدیث
 و اهل امر و نهی و در افعال بود و در هر کواکب نشان و معاشران در

مردم

ویرانها و عالمان

والمطلب بود و عطار و گوکب در برکان و اصبیاب و قوافل و این عملها
و شوا بود و قمر گوکب رسولان و نیکان و مسافران و معلوم بود که

صاحب جیران بنده

موسوم

فصل بیستم

در احوال روزی چون قمرناظر سعید بود بیشتر کارها
راش بسته بود اگر اقبال مشتری بود از بیج منتقلب تجارت و خرید و
رایک باشد و اگر از بیجی ناست بود دخول بلد یعنی دگاری کلی نهاده
راشاید و اگر از بیجی دو حسبین باشد سوز او از اقبالش بریزد
باشد از بیجی منتقلب چنانچه بوزیران و پیشین را و اگر از بیجی ناست
بود و الا خوب ز قاف کردن را و از بیجی دو حسبین تزیج و کت
را و اگر ناظر خویش بود نظر کشته نشاید الا شکر و خیرین با قمشل و صید
سباج را و اگر سبغ دوستی بود برضی از بیجی خالی عمارت و زینت
راش بسته بود و از بیجی آبی برین کار بر نماند که در جویها و از بیجی ناست
پنای شته را و حصار با و اگر ناظر بود بیجی از بیجی منتقلب سراری گوئی
را و از بیجی ناست تزیج که از بیجی دو حسبین اصلاح صلاح و تزیج
است خوب را و اگر ناظر شمس بود از بیجی منتقلب نظر دوستی سوز او در

را بیشتر کارها و از بیجی دو حسبین و دیگر کارها
بزرگ را و از بیجی آتش ساخت
دیگر کارها بر بیجی که در بیجی از بیجی را کار

بزرگ و سلطان و از بیجی ناست دخول بلد و البته عمل و اشغال سلطان
و بستن علمها و گداهن از بیجی اما اگر نظر عده او بود در او خرس
بنواد او که در اجتماع نظر سعید شایه رازهای کفین و کارهای پوشیده
کردن و در استقبال ریخته آن و اگر ناظر بظار بود و عطار و سعید
باشد نایم و کتابت و بساخته و مجاهد را شایه و اگر عطار و سعید
بود در او چیزی نبود خاصه که نظر عده او باشد فی بجه اقبال قشر
بر وجهی پسندیده بهر گوئی کاری را شایه که مغرب بود بان گوکب
و قمرناظر و کبک و میان دو بخش و در خنی السیر و بطریق خرقه و حاک
السیر خاصه که از کتین منصرف بود مسج کار را شایه ناست
اختیار است روزی تا در تقویم که بدان احتیاج است **مصل سیم**
در معرفت اصولی که بدان احتیاج افتد در اختیارات خصوصی صلاح حال
و صلاح صاحب موضوع او گوئی که کاری است خواهند کرد با او مغرب
بود و اطلاع وقت و صاحبش و خانههایی که آن کار بد مغرب بود و صاحبان
و امانت در اختیار کارخانه دارد و صلاح خانهها آن بود که در بخش خالی بود

که از بخش

مصل

و مسود بان ناظر باشند و صلاح حال کوکب آن بود که در اوقات ذوال باشد
 و آنچنان بود که در خانه یا در شرف یا در پیشه یا در جاده یا در هر خود باشد یا در آن
 ربعی که روی اوچ دارد یا در شمال صاعد باشد یا مستقیم السیر
 باشد زایه در سیر یا در اوقاتی عرضی باشد و آن چنان بود که در خانه
 یا شرف یا پیشه یا در جاده خود باشد یا در آن ربعی که روی اوچ
 دارد یا در شمال صاعد باشد یا مستقیم السیر باشد زایه در سیر
 یا در اوقاتی عرضی باشد و آنچنان بود که در شرف یا در جاده یا در
 اوقات یا ناظر لطالع یا در ربع و خانه موافق باشد یا مسود باشد و چنان
 بود که همانرا مسود باشد نظیر یا تا ظرف و حال ضد این
 معنی بود مانند و بال و هبوط و خفص و رجوع و اطلاق و بودن
 کوکب در خانه های رایج در ساقط و معارجت باجنس و اتمثال آن
 و مسود قوی در غیر سبزه ابر و صنیف از خیر نگاه و بخش قوی از شر باز
 ایستد و صنیف بیفزاید و باید که کارهای متعلقه را بر روح منقلب بود
 و ثابت را بر روح ثابت اختیار کنند و اتصال فرنگی که مناسب

آن

آن کار بود پس ^{نظرا جاده} نکته نو پوشیدن را قدر در برج غیر ثابت مستقل
 بر هر که کوکب نیست است و سفر را در برج غیر ثابت رخاکی اگر سفر خرد
 بود و آنی اگر سفر دریا بود مستقل بعدی و منفرد از سعدی و نسیم
 که خانه سفر است و مستقیم که خانه مقصود است هر دو مسود بود و تعلیم را در برج که بر صورت مردم بود
 و آن بر جاده موافق بود و سبیل
 و نیزه اول از قوس منترج
 بکار باید شدن قدر در خانه های مرغ و شتر و قضا کردن را در ربع
 آستی یا هوایی اینک حال باشد و در قضا و حجت باید که در جوار
 نباشد بنا نهادن را با با که قضا عد بود در شمال در برج ثابت
 یا در جسدین و زحل و چهارم یک حال بود اعمال سلطان را با با
 که در شرف بود یا در خانه اقباب یا ناظر با قباب نظر دوستی
 و تجارت را در برج منقلب مسود شتر یا عبطار و مبع و شترکی در برج
 منقلب یا در برج منفرد از سعدی و در شهری متصل سعدی و بر این قیاس
 و در این مختصر بن قدر اختصار کنیم اگر کسی زیاده من حق است

و تعلیم را در برج که بر صورت مردم بود
 و آن بر جاده موافق بود و سبیل
 و نیزه اول از قوس منترج
 بکار باید شدن قدر در خانه های مرغ و شتر و قضا کردن را در ربع
 آستی یا هوایی اینک حال باشد و در قضا و حجت باید که در جوار
 نباشد بنا نهادن را با با که قضا عد بود در شمال در برج ثابت
 یا در جسدین و زحل و چهارم یک حال بود اعمال سلطان را با با
 که در شرف بود یا در خانه اقباب یا ناظر با قباب نظر دوستی
 و تجارت را در برج منقلب مسود شتر یا عبطار و مبع و شترکی در برج
 منقلب یا در برج منفرد از سعدی و در شهری متصل سعدی و بر این قیاس
 و در این مختصر بن قدر اختصار کنیم اگر کسی زیاده من حق است

این علم جمع گفته است از سبیل
 الحمد لله کل فی العلم
 عفا عنه ۱۳۱

هر چه قایر اتم باشد بدانی بجان
نظم حافظ غزالی بن را چون می جان

خو که خواهی آتد کردن پیش کوه
نوع خود و خوش خویش باشی بزبان

دراوایل هر سور را نان گویم الله
عز تو نه را که منزل نیست بخا خودمان

سجده چون بن اگر کن بود اظهار
زدمه با و عا و عین او عین و جان

در حرف بطلون ادغام آن در با تو
در بواتی پس مانع خواهی و با غیرین

نون و نون که بی غم بود در لام
مختلف در دو یا در هم و نون بلوغت

نون که در مشق تبحر و وضو است
بجو در قنوان دور دنیا بود اظهار آن

لام مثل هم لام مثل هم لام مثل هم
می شود ادغام بیکو خوان بر تالی بچیان

دال قد نه غم شود در دال تالی متقی

ذال آرد غم شود در وظا و دال ای یارین

تا و تا و دال و دال در او ز او سبب آوین

اول شدن کرنی به بود سکن در آن

بیم سکن مضطرب است تا او و فاول

بعد حرکت اربود تا کایت مثل

لام اسد اربود قبش بضم و بفتح

رای مشورت مختم نر اگر باشد فتح

رای سکن را قبش فتح به بضم

تا ساکن هم شود در دال و ط و ط حسان

لام آن در چاره حرفی شود هم مثل

صدا و صفا و وظا و ط و لام نوزت آن بر آن

مختلف باشد در نش تا نعتی در زبان

نعتی می بیند را اظهار کرده اند نزد و غیر

بسی صد کن حرف ساکن بر باشد بد آن

تو مختم بود که است بر نفس جوان

رای مسور مرق ای طرف مهر بان

بسی سختی در که است به بفتح سخن

دال ای یارین
ذال آرد غم شود در وظا و دال ای یارین
تا و تا و دال و دال در او ز او سبب آوین
اول شدن کرنی به بود سکن در آن
بیم سکن مضطرب است تا او و فاول
بعد حرکت اربود تا کایت مثل
لام اسد اربود قبش بضم و بفتح
رای مشورت مختم نر اگر باشد فتح
رای سکن را قبش فتح به بضم

مختلف باشد در نش تا نعتی در زبان
نعتی می بیند را اظهار کرده اند نزد و غیر
بسی صد کن حرف ساکن بر باشد بد آن
تو مختم بود که است بر نفس جوان
رای مسور مرق ای طرف مهر بان
بسی سختی در که است به بفتح سخن

دال
بسی سختی در که است به بفتح سخن

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان

حرف که او قده با بنده یا سبکی
 در ایامی او بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 حرف که او قده با بنده یا سبکی

و ان که از اقصای صفت بهره و ماو
 و زینت عین و صفا که به است عطا بان

عین و صفا از اولت قاف اقصای
 و در یک باشد در برابر از حدی ایس خوان

کاف از اقصای سان و کام را افعال
 جیم و شس و ما زبان و کام است از میان

او عاقل است از صفا جمعی به روم
 میل را در سوری افراس از یکی سری زبان

مرسا از انظر لامت و نون حو
 هم سنایای عطار از نون بخش بر مان

طاه و ال و تا بود اس از حو
 هم اصول آن سنایای عطار هم حبان

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان

از ذلالت و مظلوم و ذال و سایه ای شریف
 هم از اطراف سنایای عطار هم قاریان

صا و سین در اسلاید ای سلطان
 همچون خون بن سنایا است نه بریان

فاز اطراف سنایای عطار آینه و زینر
 باطن مسفی شود مخمرا از زبان

مخج و اوست و با و جیم هم از هر دو لب
 نظم حافظ و النوح هم شمه تمام ای سخن

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان
 بعد از این حرف استغفار و تفسیر خوان

فَقَاهِمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَاهُمْ نَصْرًا وَمُرُورًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتاب فی الفقه

کتاب جامع بکتاب الایمان
انباء ما قبل الفتن
کتاب الایمان
کتاب الایمان

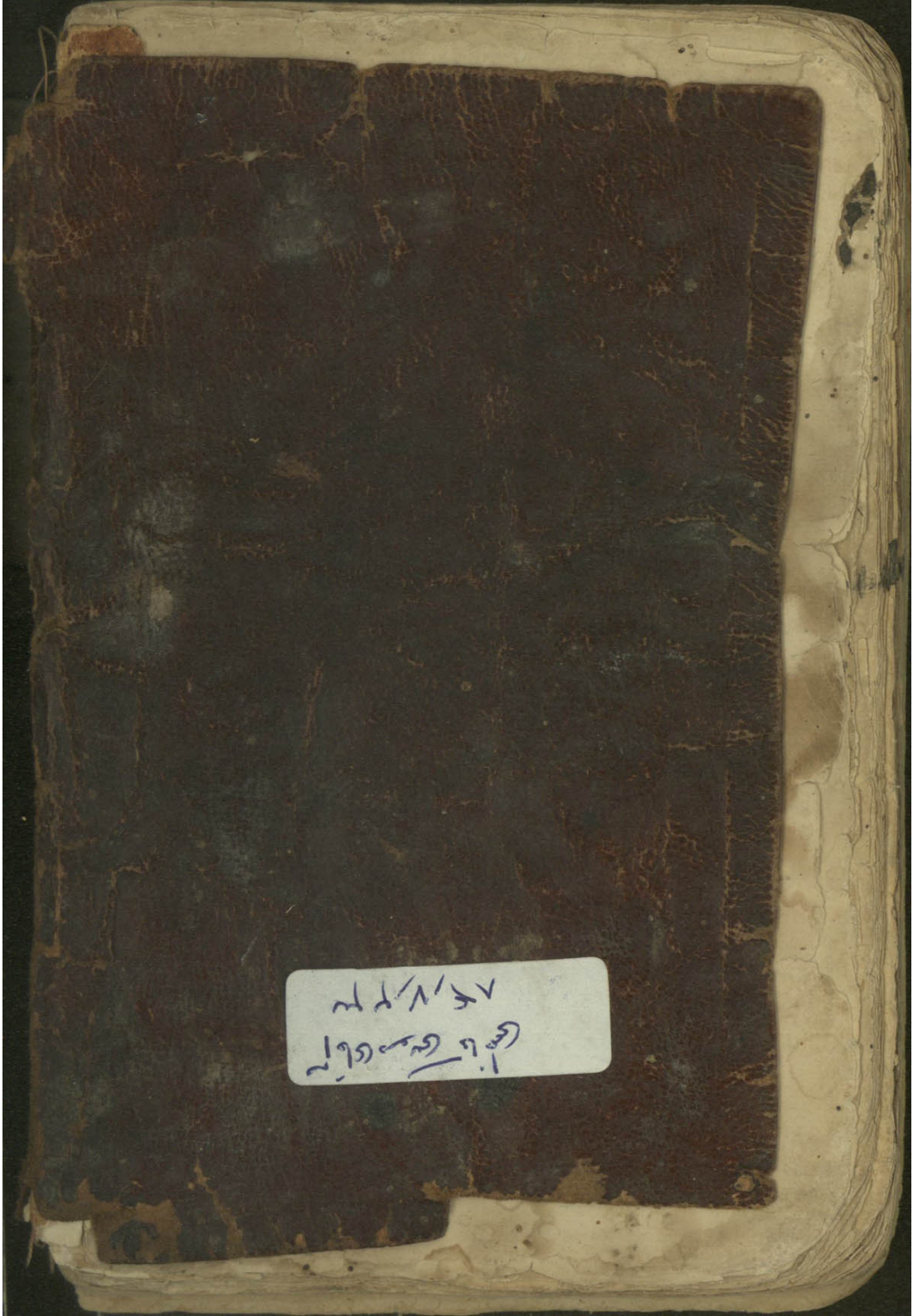
کتاب فی الفقه
روزنامه

۳۲۴
۳۲۴
۳۲۴

کتاب فی الفقه
کتاب فی الفقه
کتاب فی الفقه

[Faded handwritten text on the reverse side of the page, mostly illegible due to fading and staining.]

١٠
مجلد
١٥١٧/٢٣